

**ІНСТИТУТ ЗАКОНОДАВСТВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ**

**РЕФЕРАТИВНИЙ ОГЛЯД
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА**

Випуск 1

(січень – березень 2006 р.)

Київ – 2006

УДК 341:061.1ЄС

ББК 67.412(4)

P45

СЕРІЯ «РЕФЕРАТИВНИЙ ОГЛЯД ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА»

*Серію рекомендовано до друку Вченою радою Інституту законодавства
Верховної Ради України (Протокол № 9 від 26 жовтня 2006 р.)*

За загальною редакцією В.О. Зайчука,
Керівника Апарату Верховної Ради України,
академіка АПН України

Реферативний огляд європейського права / За заг. ред.
P45 В.О. Зайчука. – Вип. 1. – К., 2006. – 67 с.

ISBN 966-7024-72-5

Серію «Реферативний огляд європейського права» підготовлено Інститутом законодавства Верховної Ради України з метою оперативного системного інформування державних органів, наукових установ та громадськості щодо прийняття європейських законодавчих актів, розвитку європейської правової доктрини та судової практики ЄС.

Серію розраховано на народних депутатів України, депутатів місцевих рад, працівників секретаріатів комітетів і фракцій Верховної Ради України, помічників-консультантів народних депутатів України, а також фахівців, які працюють у сфері адаптації національного законодавства до норм європейського права.

УДК 341:061.1ЄС

ББК 67.412(4)

ISBN 966-7024-72-5

© Інститут законодавства Верховної Ради України, 2006

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	8
ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ АБРЕВІАТУР ТА ТЕРМІНІВ	10
I. АКТИ РАДИ ЄВРОПИ.....	12
ДОКУМЕНТИ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ АСАМБЛЕЇ	13
<i>Резолюція 1476 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про парламентський вимір у діяльності Організації Об’єднаних Націй”</i>	<i>13</i>
<i>Резолюція 1477 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про імплементацію Резолюції 1415 (2005) “Про виконання Грузією своїх зобов’язань”</i>	<i>13</i>
<i>Резолюція 1478 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про інтеграцію жінок-іммігранток в Європі”</i>	<i>15</i>
<i>Рекомендація 1731 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про внесок Європи в удосконалення управління водними ресурсами”</i>	<i>16</i>
<i>Рекомендація 1732 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про інтеграцію жінок-іммігранток в Європі”</i>	<i>17</i>
<i>Резолюція 1479 (2006) від 25 січня 2006 р. “Про порушення прав людини у Чеченській Республіці: відповідальність Комітету міністрів щодо питань, які викликають стурбованість Асамблеї”</i>	<i>18</i>
<i>Резолюція 1480 (2006) від 25 січня 2006 р. “Про оспорювання повноважень парламентської делегації Азербайджану, що не затверджені з суттєвих підстав”</i>	<i>19</i>
<i>Резолюція 1481 (2006) від 25 січня 2006 р. “Про необхідність засудження міжнародним співтовариством злочинів тоталітарних комуністичних режимів”</i>	<i>20</i>
<i>Резолюція 1482 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про становище в Білорусі напередодні президентських виборів”</i>	<i>21</i>
<i>Резолюція 1483 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про діючі у Нідерландах правила повернення осіб, яким було відмовлено в наданні притулку”</i>	<i>23</i>
<i>Рекомендація 1733 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про порушення прав людини в Чеченській Республіці: відповідальність Комітету міністрів щодо питань, які викликають стурбованість Асамблеї”</i>	<i>24</i>
<i>Рекомендація 1734 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про становище в Білорусі напередодні президентських виборів”</i>	<i>25</i>
<i>Рекомендація 1735 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про поняття “нація”</i>	<i>25</i>

<i>Резолюція 1484 (2006) від 27 січня 2006 р. “Про перенесення економічної діяльності за кордон та економічний розвиток Європи”</i>	27
<i>Резолюція 1485 (2006) від 27 січня 2006 р. “Про наслідки для Європи економічного відродження Китаю”</i>	28
<i>Висновок № 258 (2006) 11 від 27 січня 2006 р. “Про проект Протоколу про недопущення безгромадянства у зв’язку з правонаступництвом держав”</i>	30
ДОКУМЕНТИ КОМІТЕТУ МІНІСТРІВ	32
<i>Рекомендація Rec(2006)1 від 11 лютого 2006 р. “Про роль національних молодіжних рад у процесі розробки державної політики”</i>	32
<i>Рекомендація Rec(2006)4E від 15 березня 2006 р. “Про дослідження біологічного матеріалу людського походження”</i>	33
ІНШЕ	34
<i>СМ(2006)15 від 31 січня 2006 р. Програма діяльності Ради Європи на 2006 р.</i>	34
<i>СМ(2006)14E від 31 січня 2006 р. Бюджет Ради Європи на 2006 фінансовий рік.</i>	35
<i>Документ щодо контролю Комітету міністрів за виконанням рішень Європейського суду з прав людини</i>	35
<i>Моніторинг стану підписання та ратифікації міжнародних договорів державами – членами Ради Європи</i>	36
II. ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	38
<i>Рішення Комісії від 22 лютого 2006 року щодо деяких заходів захисту свійської птиці у Співтоваристві від високопатогенного пташиного грипу (2006/135/ЄС)</i>	39
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 401/2006 від 23 лютого 2006 року, що встановлює методи забору проб та аналізу для офіційного контролю вмісту мікотоксинів у харчових продуктах</i>	39
<i>Рішення Комісії від 1 березня 2006 року щодо встановлення, відповідно до Регламенту (ЄС) № 761/2001 Європейського Парламенту та Ради, правил використання у виняткових випадках логотипу EMAS на транспортній та третинній упаковках (2006/193/ЄС)</i>	40
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 368/2006 від 2 березня 2006 року щодо встановлення вартості імпорту для визначення вхідної ціни певних видів фруктів та овочів</i>	41

<i>Регламент Комісії (ЄС) № 369/2006 від 2 березня 2006 року щодо встановлення експортних компенсацій на молоко та молочні продукти.....</i>	<i>41</i>
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 372/2006 від 2 березня 2006 року щодо встановлення репрезентативної (типової) ціни та митних зборів на меласу (цукровий сектор), що застосовуються з 3 березня 2006 року.....</i>	<i>42</i>
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 376/2006 від 2 березня 2006 року щодо визначення на світовому ринку ціни на неочищену бавовну.....</i>	<i>42</i>
<i>Рішення Комісії від 3 березня 2006 року щодо дозволу стосовно розміщення на ринку продуктів, які містять, складаються чи були вироблені з генетично зміненої кукурудзи 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) відповідно до Регламенту (ЄС) № 1829/2003 Європейського Парламенту та Ради (2006/197/ЄС).....</i>	<i>42</i>
<i>Європейська Комісія. Керівні принципи національної регіональної допомоги на 2007 – 2013 рр. від 4 березня 2006 року.....</i>	<i>43</i>
<i>Рішення Комісії від 7 березня 2006 року, що вносить зміни до Рішення 2004/432/ЄС щодо затвердження планів моніторингу залишків, поданих третіми країнами згідно з Директивою Ради 96/23/ЄС (2006/208/ЄС).....</i>	<i>44</i>
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 433/2006 від 15 березня 2006 року, що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 1538/91 стосовно довідкових лабораторій для моніторингу вмісту води у м'ясі свійської птиці.....</i>	<i>45</i>
<i>Директива Комісії 2006/33/ЄС від 20 березня 2006 року, що вносить зміни до Директиви 95/45/ЄС стосовно барвників - жовтого “сонячного заходу” FCF (E-110) та діоксиду титану (E-171).....</i>	<i>45</i>
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 473/2006 від 22 березня 2006 року, що встановлює виконавчі правила для переліку авіакомпаній Співтовариства, діяльність яких в межах Співтовариства підлягає забороні, визначеній у Главі II Регламенту (ЄС) № 2111/2005 Європейського Парламенту та Ради.....</i>	<i>46</i>
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 474/2006 від 22 березня 2006 року, що встановлює перелік авіакомпаній Співтовариства, діяльність яких підлягає забороні в межах Співтовариства, визначеній у Главі II Регламенту (ЄС) № 2111/2005 Європейського Парламенту та Ради.....</i>	<i>46</i>

<i>Регламент Комісії (ЄС) № 479/2006 від 23 березня 2006 року стосовно дозволу на використання певних домішок, що належать до групи компонентів мікроелементів</i>	47
ІІІ. ЗАКОНОДАВСТВО ОКРЕМИХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	48
АВСТРІЯ	48
<i>Федеральний Закон 2006 року про державні замовлення</i>	48
<i>Закон про судові стягнення та неплатоспроможність – новели 2006</i>	48
<i>Закон про право товариств із захисту авторських прав</i>	50
<i>Закон про авторське право – новели 2006</i>	50
ВЕЛИКА БРИТАНІЯ	50
<i>Закон 2006 року про расову та релігійну нетерпимість</i>	50
<i>Акт про Європейський Союз (щодо приєднання) 2006 року</i>	51
<i>Закон 2006 року про рівність</i>	52
<i>Закон 2006 року про боротьбу з тероризмом (Північна Ірландія)</i>	53
<i>Закон 2006 року про транспорт (Уельс)</i>	54
НІМЕЧЧИНА	55
<i>Закон від 6 березня 2006 року про ратифікацію Угоди від 8 квітня 2005 року між Федеративною Республікою Німеччина та Румунією у сфері соціального захисту</i>	55
<i>Закон від 21 лютого 2006 року про ратифікацію Протоколу № 14 від 13 травня 2004 року до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який змінює контрольну систему Конвенції</i>	56
<i>Перший Закон від 19 лютого 2006 року про врегулювання федерального законодавства у сфері компетенції Федерального міністерства внутрішніх справ</i>	56
<i>Рішення Конституційного Суду від 15 лютого 2006 року щодо закону про безпеку повітряного руху</i>	57
ІV. РОЗВИТОК ДОКТРИНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА	58
<i>Рішення ЄС щодо спільної декларації щодо політики розвитку</i>	58
<i>Ініціатива Європейського Парламенту щодо громадських форумів стосовно Конституції</i>	59
<i>Конференція з проблем конкурентного законодавства. Варшава, 24 лютого 2006 р.</i>	60
<i>Конференція “Електроенергетичний сектор України – ситуація і плани на майбутнє”. Брюссель, 28 лютого 2006 р.</i>	61
СУДОВА ПРАКТИКА	63

<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 31 січня 2006 р. у справі 503/03. “Комісія Європейських Співтовариств проти Королівства Іспанія”</i>	<i>63</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 9 лютого 2006 р. у справі 127/04. “Деклан О’Бьорне проти “Санофі Пастер МСД Лтд.”, колишнього “Авентіс Пастер МСД Лтд.” та “Санофі Пастер СА”, колишнього “Авентіс Пастер СА””</i>	<i>64</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 21 лютого 2006 р. у справі 286/03. “Сільвія Госсе проти землі Зальцбург”</i>	<i>64</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 16 березня 2006 р. у справі 234/04. “Розмарі Капферер проти Шланк енд Шик ГмбХ”</i>	<i>65</i>

ПЕРЕДМОВА

Адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу (ЄС) – пріоритетна складова процесу інтеграції України до ЄС, що, в свою чергу, є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики.

Реалізація такого складного і багатоаспектного процесу адаптації вітчизняної правової системи до європейського правового простору вимагає цілого комплексу заходів, здійснення яких неможливе без належного інформаційного забезпечення.

Огляд європейського права, підготовлений Інститутом законодавства Верховної Ради України, започатковує оперативне системне інформування державних органів, наукових установ і громадськості щодо прийняття європейських законодавчих актів, які регулюють актуальні питання всередині Європейського Союзу або можуть так чи інакше впливати на правовідносини в нашій державі, – це перша спроба надати постійну інформаційну підтримку, насамперед, народним депутатам України та фахівцям, що працюють у сфері адаптації українського законодавства до норм європейського права.

Перший розділ огляду присвячений актам Ради Європи (РЄ). Україна з часу набуття членства в цій організації виконала значний обсяг взятих на себе зобов'язань у частині реформування національного законодавства, тим не менш робота над розширенням правової бази співробітництва в рамках цієї впливової організації, покликаної сприяти розвитку демократичних інститутів на національному, регіональному та місцевому рівнях, і надалі зберігає свою пріоритетність. РЄ розробляє єдині стандарти законодавства практично в усіх, крім оборони, сферах суспільного життя Європи, які стають основою гармонізації правових систем держав-членів.

У другому розділі огляду розміщено короткі анотації до директив, регламентів і рішень інституцій Європейського Союзу.

Законодавчі акти окремих держав – членів Європейського Союзу розглянуто у третьому розділі. Крім того, в ньому надається інформація стосовно актів, прийняття яких зумовлено необхідністю

приведення внутрішнього законодавства держав-членів у відповідність з нормами європейського права.

У четвертому розділі представлено матеріали, що стосуються обговорення певних правових проблем у рамках інституцій ЄС та РЄ, проведення наукових конференцій, рішень Суду Європейських Співтовариств та Європейського суду з прав людини, інші, які не тільки дозволять краще уявити розвиток, оновлення та вдосконалення європейської нормативно-правової бази, а й сприятимуть розвитку законотворчості в Україні з урахуванням законодавства ЄС.

ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ АБРЕВІАТУР ТА ТЕРМІНІВ

ГАТТ – Генеральна угода з тарифів і торгівлі.

Договір ЄС – Договір про заснування Європейського Співтовариства.

Європейська Рада – міждержавна складова Європейського Союзу, яка має форму регулярних засідань глав держав та урядів країн-членів ЄС.

Європейське Співтовариство (Співтовариство) – засновано згідно з Римським договором 1957 р. З 1993 р. цей термін було витіснено із загального вжитку терміном “Європейський Союз”, тепер він застосовується на позначення в переважній більшості випадків групи держав-членів, які утворюють Європейський Союз.

Європейський суд – Європейський суд з прав людини.

Європейські Співтовариства – Європейське Співтовариство з атомної енергії, Європейське Співтовариство з вугілля та сталі та Європейське Економічне Співтовариство. З 1967 р. внаслідок злиття трьох Співтовариствами керують єдині інституції, тому часто їх називають узагальнено “Європейське Співтовариство”. Відколи у 2002 р. Європейське Співтовариство з вугілля та сталі припинило існування, фактично залишилось два Європейських Співтовариства.

ЄП – Європейський Парламент, одна з п’яти основних інституцій Європейського Співтовариства (разом із Радою, Комісією, Судом Європейських Співтовариств та Рахунковою палатою).

ЄС – Європейський Союз, заснований згідно з Договором про Європейський Союз 1993 р. (інші назви – Маастрихтський договір, Договір про ЄС або ДЄС).

КМ (Комітет міністрів) – Комітет міністрів Ради Європи.

Комісія (Європейська Комісія) – одна з п’яти основних інституцій Європейського Співтовариства.

Конституція ЄС – документ, ухвалений у 2003 р. згідно з проектом Договору про запровадження Конституції для Європи.

ОБСЄ – Організація з безпеки і співробітництва в Європі.

ПАРЄ – Парламентська асамблея Ради Європи.

Рада (Рада ЄС) – одна з п'яти основних інституцій Європейського Співтовариства.

РЄ – Рада Європи.

СОТ – Світова організація торгівлі.

Суд ЄС – Суд Європейських Співтовариств, одна з п'яти основних інституцій Європейського Співтовариства.

I. АКТИ РАДИ ЄВРОПИ

Рада Європи (РЄ) з початку поточного року працює в рамках Програми діяльності на 2006 р. у чотирьох пріоритетних напрямках: демократія, права людини, соціальна злагода та європейське співробітництво, які також є орієнтирами програми головування Румунії у Комітеті міністрів РЄ (листопад 2005 р. – травень 2006 р.).

Зокрема, діяльність Парламентської асамблеї РЄ протягом січневої сесії (23. 01. – 27. 01. 2006 р.) відзначилася прийняттям десяти резолюцій, чотирьох рекомендацій Комітету міністрів та Висновку щодо проекту нового міжнародного Договору про недопущення безгромадянства у зв'язку з правонаступництвом держав.

Комітет міністрів прийняв п'ять важливих рекомендацій та чотирнадцять резолюцій, десять з яких стосуються проблем дотримання державами-членами положень основних конвенцій, а також результатів розгляду питань щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини. Також прийнято рішення про відкриття вищезазначеного Договору до підписання державами – членами.

ДОКУМЕНТИ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ АСАМБЛЕЇ

Резолюція 1476 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про парламентський вимір у діяльності Організації Об’єднаних Націй”

RES. 1476 | Resolution Parliamentary dimension of the United Nations

Асамблея закликає прискорити процес реформування системи ООН, яка має бути транспарентною, легітимною і підзвітною державам-членам і громадянському суспільству.

Для розвитку парламентського виміру в діяльності ООН пропонується в експериментальному порядку створити парламентську комісію, що виконуватиме консультативні функції при комітетах Генеральної Асамблеї. Вона складатиметься з національних делегацій, обраних національними парламентами з дотриманням принципу пропорційності представництва політичних сил і гендерного балансу.

Асамблея пропонує з урахуванням “Доповіді Кардозу” сформуванню в національних парламентах групи парламентаріїв для здійснення співробітництва з ООН і створити у рамках системи ООН, при пленумі Генеральної Асамблеї, парламентську асамблею з консультативними функціями.

Резолюція 1477 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про імплементацію Резолюції 1415 (2005) “Про виконання Грузією своїх зобов’язань””

RES. 1477 | Resolution Implementation of Resolution 1415 (2005) on the honouring of obligations and commitments by Georgia

У Резолюції 1415 (2005) Парламентська Асамблея переглянула терміни виконання Грузією своїх зобов’язань перед Радою Європи з урахуванням надзвичайних обставин, що виникли внаслідок “революції троянд”, але цей виняток не передбачає повторного перенесення згаданих термінів.

Асамблея констатує, що певні зобов’язання виконані. Заслуговують на позитивну оцінку результати боротьби з корупцією і реформування правоохоронних органів; вдало розпочато реформування судової системи, викорінювання катувань

і поліпшення умов утримання у в'язницях і місцях попереднього ув'язнення; почала працювати система громадського мовлення.

При цьому відзначається, що більшість реформ проводиться невеликою групою політиків-однодумців, а не широким колом осіб, які репрезентують весь потенціал нації.

Масштабна робота з приведення грузинського законодавства у відповідність з європейськими стандартами в основному не принесла позитивних результатів.

Тому Асамблея закликає владу Грузії:

- продовжити процес ратифікації європейських конвенцій;
- переглянути зміни до Конституції 2004 р. з урахуванням висновку Венеціанської комісії, особливо стосовно широких повноважень Президента;
- провести місцеві вибори у жовтні 2006 р. у відповідності зі стандартами РЄ;
- до наступних парламентських виборів зменшити 7-відсотковий виборчий бар'єр як мінімум до 5 %;
- прийняти законодавчі акти про прозорість фінансування діяльності політичних партій і забезпечити його виконання;
- прискорити реформу місцевого самоврядування: прийняти базове законодавство, провести адміністративну і територіальну реформи;
- завершити реформування судової системи, адвокатури, Генеральної прокуратури й органів поліції у відповідності з європейськими демократичними стандартами;
- прийняти новий Кримінально-процесуальний кодекс;
- виконати всі рекомендації Групи держав по боротьбі з корупцією (ГРЕКО);
- узяти курс на мирне вирішення конфліктів у Абхазії і Південній Осетії; тощо.

Асамблея постановляє продовжувати моніторинг виконання Грузією зобов'язань до одержання доказів суттєвого прогресу у вирішенні питань, що визначені даною Резолюцією.

Резолюція 1478 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про інтеграцію жінок-іммігранток в Європі”

RES. 1478 | Resolution Integration of immigrant women in Europe

Асамблея зазначає, що на сьогодні в розвинутих країнах світу понад 45% мігрантів становлять жінки. До того ж незалежно від вимог рекомендації 1261 (1995) “Про становище жінок-іммігранток в Європі” щодо заходів для гармонійної інтеграції жінок-іммігранток у суспільство, їхня участь у суспільній, політичній та економічній сферах життя залишається обмеженою; у суспільстві, що приймає іммігранток, та в самому іммігрантському співтоваристві наявна подвійна дискримінація – за ознакою статі та внаслідок походження.

Асамблея підтверджує, що мігранти роблять істотний внесок в урізноманітнення культурного життя і соціально-економічний розвиток країни, що їх приймає. Наявна тенденція до самостійної еміграції жінок, які мають хорошу освіту.

У зв'язку із загрозою „конфлікту цивілізацій” Асамблея закликає держави-члени сприяти здійсненню економічної, соціальної, культурної та політичної інтеграційної стратегії, орієнтованої і на іммігранток-жінок і на іммігранток-дівчат.

Асамблея закликає держави – члени РЄ:

1. забезпечити гарантії дотримання та реалізації основних прав жінок-іммігранток шляхом надання їм правового статусу, що не залежить від статусу їх чоловіків;
2. боротися з усіма видами насильства, від яких страждають жінки-іммігрантки;
3. організовувати для жінок-іммігранток курси з вивчення мови, ознайомлення із правовими нормами, демократичними цінностями тощо;

4. забезпечувати адекватне професійне навчання жінок-іммігранток, сприяти їх працевлаштуванню;

5. надати додаткові повноваження місцевим органам влади, зокрема щодо проведення роботи зі сприяння інтеграції жінок-іммігранток на місцевому рівні тощо.

Асамблея постановляє ініціювати діалог з питань закріплення в законодавстві про сім'ю рівності жінок і чоловіків з метою оцінки правового статусу жінок у країнах походження.

Рекомендація 1731 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про внесок Європи в удосконалення управління водними ресурсами”

REC. 1731 | Recommendation Europe's contribution to improving water management

Асамблея зазначає, що управління водними ресурсами є невід'ємним елементом сталого розвитку Європи та предметом турботи парламентаріїв, членів урядів, представників місцевих і регіональних органів влади, міжнародних організацій, вчених, представників ділових кіл, неурядових організацій і громадян Європи в цілому.

Асамблея відзначає, що водні ресурси і водокористування в Європі взаємопов'язані й європейським країнам у політиці та планах щодо управління водними ресурсами слід належним чином об'єднати питання управління транскордонними водними басейнами з необхідністю проведення скоординованої політики у цій галузі.

Асамблея закликає національні парламенти уважно ставитися до проблематики управління водними ресурсами, розвивати співробітництво з парламентами відповідного географічного регіону, Європейським Парламентом, Європейсько-середземноморською парламентською асамблеєю.

Асамблея звертається до Комітету міністрів із проханням закликати держави-члени:

- активізувати зусилля щодо вдосконалення управління водними ресурсами на регіональному рівні, особливо стосовно транскордонних озер і водостоків;

- розробити стратегію та правила комплексного управління водними ресурсами і прийняти базові законодавчі акти на основі Рамкової директиви Європейського Союзу з водних ресурсів та Ініціативи ЄС щодо водних ресурсів, які враховують соціальні, економічні та екологічні аспекти водних ресурсів та їх раціональне використання;

- здійснити децентралізацію системи управління водними ресурсами шляхом надання місцевим і регіональним органам влади відповідних повноважень, а також необхідних законодавчих, технічних засобів і коштів.

Асамблея закликає Конгрес місцевих і регіональних влад Європи підвищити роль і відповідальність місцевих і регіональних органів влади у сфері управління водними ресурсами, враховуючи транскордонні водні басейни.

Рекомендація 1732 (2006) від 24 січня 2006 р. “Про інтеграцію жінок-іммігранток в Європі”

REC. 1732 | Recommendation Integration of immigrant women in Europe

Глави держав і урядів під час Третьої зустрічі на вищому рівні у Варшаві (16–17 травня 2005 р.) засудили “будь-які прояви нетерпимості та дискримінації, особливо за ознакою статі, раси або релігійної належності, включаючи антисемітизм та ісламофобію” і взяли зобов’язання “проводити політику рівних можливостей у державах-членах для досягнення справжньої рівності між жінками та чоловіками в усіх сферах життя”.

Асамблея підкреслює наявність правових прогалин щодо прав жінок-іммігранток і дотримання принципів рівності жінок і чоловіків у співтовариствах іммігрантів, хибну практику застосування норм персонального права стосовно жінок-іммігранток або жінок із середовища іммігрантів, а також відсутність у них самостійного правового статусу.

Асамблея закликає Комітет міністрів у роботі щодо міграційних процесів приділяти увагу гендерному аспекту та дати відповідному Керівному комітету експертів такі вказівки:

1. надавати жінкам-іммігранткам допомогу при визнанні їхнього самостійного правового статусу;
2. вжити заходів, щоб клопотання про визнання самостійного правового статусу, подані жінками-іммігрантками, які стали жертвами насильства, розглядались у державах-членах у прискореному порядку і максимально ретельно;
3. вжити заходів для виявлення та відмови від застосування будь-яких норм іноземного законодавства, що суперечать положенням Європейської конвенції з прав людини;
4. підготувати рекомендацію стосовно перекладу та легалізації компетентними органами приймаючих держав судових рішень щодо укладення та розірвання шлюбу, а також опіки над дітьми, винесених судами цих держав.

Резолюція 1479 (2006) від 25 січня 2006 р. “Про порушення прав людини у Чеченській Республіці: відповідальність Комітету міністрів щодо питань, які викликають стурбованість Асамблеї”

RES. 1479 Human rights violations in the Chechen Republic: the Committee of Ministers' responsibility vis-vis the Assembly's concerns

Асамблея засуджує всі терористичні акти і з розумінням ставиться до труднощів, з якими зустрічається Російська Федерація у боротьбі з тероризмом. При цьому констатується відсутність достатнього прогресу у справі розкриття та розслідування численних порушень прав людини в Чечні.

Органам влади рекомендовано опублікувати доповіді про всі візити Комітету проти тортур, а також інформацію про плани та заходи щодо виконання його рекомендацій.

Асамблея закликає делегацію Росії в Асамблеї потурбуватися про створення в Державній Думі комісії з розслідування фактів, коли осіб, що вчинили тяжкі порушення прав людини, у тому числі задокументовані Асамблеєю, не було притягнуто до відповідальності.

Асамблея закликає Уряд Росії надати неурядовим організаціям можливість працювати, створивши відповідні адміністративні, податкові та політичні умови для нормального функціонування громадянського суспільства.

Асамблея не задоволена моніторингом стану прав людини у Чеченській Республіці, за який відповідає Комітет міністрів і який з весни 2004 р. фактично призупинений, що може суттєво підірвати авторитет Ради Європи.

Резолюція 1480 (2006) від 25 січня 2006 р. “Про оспорювання повноважень парламентської делегації Азербайджану, що не затверджені з суттєвих підстав”

RES. 1480 | Resolution The challenge of still unratified credentials of the parliamentary delegation of Azerbaijan on substantial grounds

Повноваження делегації Азербайджану оспорювані згідно зі ст. 8 Регламенту Асамблеї у контексті парламентських виборів в Азербайджані, які відбулися 6 жовтня 2005 р. та за висновками Спеціальної комісії із спостереження, не відповідали міжнародним стандартам з огляду на серйозні порушення під час їх проведення: залякування і безпідставні арешти кандидатів і прихильників опозиції; перешкоди на шляху реалізації права на мирні збори; диспропорційне використання сили поліцією при розгоні несанкціонованих мітингів; втручання місцевих органів влади у процес виборів; використання адміністративного ресурсу; підтасовування бюлетенів і порушення під час підрахунку й оголошення результатів виборів; суб’єктивність засобів масової інформації.

Внаслідок цього підірвано демократичний процес, опинився під загрозою політичний діалог, новообраний парламент не має демократичних повноважень від народу Азербайджану. Все це, згідно зі ст. 8.2.b Регламенту Асамблеї, свідчить про “систематичне порушення Азербайджаном узятих зобов’язань”.

Асамблея вимагає:

1) провести повторні вибори в 10 округах з дотриманням демократичних принципів;

2) провести незалежне і професійне розслідування порушень у ході виборів, опублікувати їх результати і забезпечити безсторонне і професійне здійснення правосуддя;

3) внести зміни до виборчого законодавства відповідно до рекомендацій Венеціанської комісії;

4) забезпечити свободу зборів і слова, плюралізм в електронних ЗМІ.

Асамблея постановляє затвердити повноваження парламентської делегації Азербайджану на січневу сесію.

Резолюція 1481 (2006) від 25 січня 2006 р. “Про необхідність засудження міжнародним співтовариством злочинів тоталітарних комуністичних режимів”

RES. 1481 | Resolution Need for international condemnation of crimes of totalitarian communist regimes

Асамблея посилається на свою Резолюцію 1096 (1996) “Про заходи щодо ліквідації спадщини колишніх комуністичних тоталітарних систем”, засуджує масові порушення прав людини, спричинені тоталітарними комуністичними режимами, та висловлює співчуття і розуміння жертвам цих злочинів.

Проте Асамблея визнає, що деякі європейські комуністичні партії зробили внесок у справу утвердження демократії.

Асамблея закликає всі комуністичні та посткомуністичні партії в державах-членах переглянути історію комунізму і власне минуле, чітко дистанціюватися від злочинів тоталітарних комуністичних режимів, однозначно засудивши їх, якщо дотепер це не було зроблено. Зазначене прокладе шлях до подальшого примирення.

Резолюція 1482 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про становище в Білорусі напередодні президентських виборів”

RES. 1482 | Resolution Situation in Belarus on the eve of the presidential election

Парламентська асамблея, відслідковуючи з 1992 року події в Білорусі в зв'язку з її заявкою на вступ у Раду Європи, вважає, що ця держава не відповідає вимогам, які висувуються державам - членам РЄ з точки зору дотримання принципів плюралістичної демократії, верховенства права, поваги до прав і основних свобод людини.

Асамблея закликає *Президента Лукашенка і білоруську владу:*

- встати на шлях реформ з метою наближення Білорусі до стандартів Ради Європи в галузі плюралістичної демократії, прав людини і верховенства права;

- не перешкоджати вільному і справедливому проведенню виборчої кампанії у повній відповідності з міжнародними стандартами і забезпечити рівний доступ до ЗМІ у ході виборчої кампанії всім кандидатам у президенти;

- переглянути склад Центральної виборчої комісії та територіальних виборчих комісій, забезпечивши рівне представництво сторін;

- скасувати “Антиреволюційний закон”, що передбачає тюремне ув'язнення за підготовку або фінансування підготовки людей до участі у вуличних акціях протесту і за надання іноземним державам або міжнародним організаціям інформації, що [на думку влади] спотворює ситуацію в Білорусі;

- негайно звільнити політичних в'язнів;

- провести незалежне розслідування у справах зниклих безвісти;

- зняти обмежувальні вимоги щодо реєстрації та діяльності політичних партій і неурядових організацій;

- створити належні умови для повернення до Мінська Європейського гуманітарного університету й участі білоруських

студентів у дослідженнях і діяльності студентських організацій за кордоном.

Асамблея рекомендує *Російській Федерації* згідно з Резолюцією 1455 (2005) “Про виконання Російською Федерацією своїх зобов'язань” надавати ”будь-яку політичну або фінансову допомогу Урядові Білорусі щодо дотримання прав людини і громадянських свобод народу Білорусі”.

Асамблея закликає держави - члени Ради Європи негайно надати фінансову, а якщо необхідно й адміністративно-організаційну підтримку незалежним ЗМІ, що здійснюють мовлення на Білорусь через кордон.

Асамблея закликає *Європейський Союз*:

- розширити коло високопоставлених офіційних осіб режиму Лукашенка, щодо яких діє заборона стосовно видачі віз;

- розглянути можливість пом'якшення вимог щодо видачі віз рядовим білоруським громадянам, особливо студентам з метою підтримання студентського обміну;

- вжити належних заходів стосовно виявлення і заморожування банківських рахунків та інших активів, що належать Президентові Лукашенку і його оточенню;

- продовжити підтримку Європейського гуманітарного університету, що перебуває у вигнанні у Вільнюсі;

- негайно задіяти механізм надання фінансової допомоги європейським ЗМІ, що здійснюють мовлення на Білорусь.

Асамблея закликає *ОБСЄ* відповідним чином “натиснути” на режим Лукашенка для забезпечення дотримання Білоруссю зобов'язань, що випливають з її членства в ОБСЄ.

Асамблея вважає, що в даний час питання про скасування тимчасового призупинення для Білорусі дії статусу спеціального запрошеного є неактуальним.

Резолюція 1483 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про діючі у Нідерландах правила повернення осіб, яким було відмовлено в наданні притулку”

RES. 1483 | Resolution Policy of return for failed asylum seekers in the Netherlands

У лютому 2004 р. парламентом Нідерландів були прийняті нові правила, що встановлюють порядок повернення шукачів притулку, чиї клопотання, подані до 1 квітня 2001 р., були відхилені.

Ці правила спрямовані на прискорення повернення шукачів притулку за умови, що ними вичерпані всі законні засоби оскарження відмови в наданні їм притулку і вони не одержали посвідки на проживання в зв'язку з наданням притулку або з інших підстав. План повернення також передбачає амністію для тих шукачів притулку, хто протягом п'яти років не одержав рішення за своїм першим клопотанням про надання притулку.

Асамблея вважає, що необхідно запровадити ефективну процедуру повернення осіб, яким відмовлено в притулку, з метою забезпечення цілісності інституту притулку і довіри до цієї системи як з боку громадян приймаючої держави, так і людей, що потребують захисту.

Зазначається, що правила, які діють у Нідерландах, Швейцарії та Сполученому Королівстві, в цілому відповідають рекомендаціям органів РЄ щодо виселення. Однак, їхні окремі положення викликають занепокоєння.

Рекомендується приділяти особливу увагу особам, яким відмовлено в наданні притулку, але в яких міцна родина, особисті або інші зв'язки в Нідерландах, наприклад, вони мають дітей, що там народжені або вирости, або тим особам, які проживають у країні протягом тривалого часу й інтегрувалися. До того ж, повернення не має ставити людей у ситуацію, коли через становище в країні або регіоні їхнього походження (конфлікти, нестабільна гуманітарна ситуація) вони можуть піддатися ризику порушення прав людини.

Асамблея вважає, що ті особи, яких неможливо повернути з об'єктивних підстав або внаслідок відсутності сприяння з боку

держави їхнього походження, повинні одержати посвідку на проживання та залишитися в приймаючій країні.

Отже правила, які прийнято в Нідерландах, мають бути переглянуті, оскільки хоча вони і припускають захист від виселення, але особи, в яких немає можливості повернутися на батьківщину, позбавляються житла, соціальних допомог і медичного обслуговування.

Рекомендація 1733 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про порушення прав людини в Чеченській Республіці: відповідальність Комітету міністрів щодо питань, які викликають стурбованість Асамблеї”

REC. 1733 | Recommendation Human rights violations in the Chechen Republic: the Committee of Ministers' responsibility vis-vis the Assembly's concerns

Захист прав людини є головним завданням усіх органів РЄ, але в Чеченській Республіці продовжують відбуватися їх масові серйозні порушення. Тому Асамблея закликає Комітет міністрів виконати своє завдання щодо вирішення правозахисних проблем, оскільки відсутність дієвої реакції з боку директивного органу Ради Європи може підірвати авторитет всієї Організації.

Асамблея рекомендує Комітету міністрів:

- відновити моніторинг стану прав людини в Чеченській Республіці і застосувати “конкретні заходи” відповідно до Декларації про виконання зобов’язань 1994 р.;
- обговорити питання розширення співпраці Європейського комітету з попередження тортур з Російською Федерацією;
- надати підтримку органам влади РФ щодо вирішення проблеми розшуку осіб, що безвісти зникли в Чечні.

Для активізації діяльності Комітет міністрів повинен використати всі можливості стосовно прийняття рішень, передбачених у Статуті РЄ.

Рекомендація 1734 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про становище в Білорусі напередодні президентських виборів”

REC. 1734 | Recommendation Situation in Belarus on the eve of the presidential election

Парламентська асамблея рекомендує Комітету міністрів:

- регулярно включати питання про Білорусь у плани роботи щодо підготовки доповідей;
- сприяти формуванню білоруської політичної еліти і розвитку політичної культури через мережу шкіл політичних досліджень;
- якщо дозволять політичні умови, створити в Білорусі інформаційне бюро Ради Європи для пропаганди цінностей Ради Європи;
- підтримати проведення разом з Європейським Союзом та іншими партнерами програм у сфері демократії, верховенства права і прав людини;
- полегшити в'їзд білоруської молоді на територію держав - членів РЄ;
- доручити міжурядовим комітетам експертів підтримувати робочі контакти з офіційними представниками білоруської влади, представниками всіх політичних партій, неурядових і молодіжних організацій демократичної орієнтації Білорусі.

Рекомендація 1735 (2006) від 26 січня 2006 р. “Про поняття “нація””

REC. 1735 | Recommendation The concept of “nation”

У Резолюції 1335 (2003) Асамблея відзначила, “що дотепер немає загальноєвропейського правового визначення поняття “нація”, і з огляду на необхідність уточнення термінології, яка використовується в конституціях і законодавстві держав, вирішила розглянути питання, чи може узагальнене поняття “нація” допомогти у вирішенні проблем національних меншин і забезпеченні їхніх прав.

Дослідження, проведені Комісією з юридичних питань та прав людини, довели складність узагальнення поняття “нація”. В окремих державах-членах це поняття використовується на означення громадянства, правового зв'язку (відносин) між державою й особою незалежно від етнокультурного її походження, у той час як в інших державах-членах воно позначає організоване співтовариство, що розмовляє певною мовою і характеризується комплексом ідентичних культурно-історичних традицій. У деяких державах-членах обидва зазначених поняття використовується одночасно для означення і громадянства, і національного (етнокультурного) походження.

При цьому, коли поняття “нація” означає приналежність до певного громадянства, воно вказує на наявність між фізичною особою і державою визначених договірних відносин, а коли воно розуміється як етнокультурна спільнота, то охоплює лише відносини між її членами. Нація у культурному розумінні стає суб'єктом міжнародного права тільки тоді, коли організується як міжнародно визнана держава.

Асамблея зазначає, що сучасні європейські держави набули свого законного статусу, спираючись або на цивільне, або на культурне розуміння поняття “нація”. Однак, у конституціях ряду держав - членів РЄ і дотепер не розрізняються ці два значення, тоді як загальна тенденція еволюції національної держави полягає в тому, що вона трансформується в багатокультурну державу, де конкретні права визнаються не тільки за фізичними особами, а й за культурними і національними общинами.

Асамблея вважає, що, оскільки національні меншини як такі не мають правосуб'єктності, вони не можуть бути сторонами в договорах або пактах. Проте вони повинні бути об'єктом колективного захисту, а їхні члени повинні мати правоздатність для захисту національної самобутності і відповідних культурних прав. Захист цих прав слід юридично оформити на рівні кожної держави та міжнародному рівні. Найважливіша роль у збереженні самобутності національних меншин належить державі, громадянами якої вони є.

У зв'язку з цим Асамблея закликає держави-члени прийняти законодавчі і нормативні акти, що визнають традиційні національні

меншини, і сумлінно їх застосовувати. Щодо врегулювання питань про представництво національних меншин у політичних інститутах, то Асамблея рекомендує застосовувати принцип позитивної дискримінації стосовно їх представників, забезпечити пропорційне представництво в центральних органах влади, а особливо регіональних, де проживають ці меншини.

Асамблея відзначає як позитивну тенденцію захист меншин з боку держав, що є їх історичною батьківщиною. При цьому така підтримка повинна надаватися з дотриманням законодавства держав, де проживають відповідні меншини, і двосторонніх міждержавних угод.

Асамблея рекомендує Комітету міністрів запропонувати державам-членам:

- підписати і ратифікувати Рамкову конвенцію про захист національних меншин, Європейську хартію регіональних мов або мов меншин, Європейську хартію місцевого самоврядування;

- привести свої конституції у відповідність із сучасними демократичними європейськими стандартами.

Резолюція 1484 (2006) від 27 січня 2006 р. “Про перенесення економічної діяльності за кордон та економічний розвиток Європи”

RES. 1484 | Resolution Relocation of economic activities abroad and European economic development

Зростаючі обсяги перенесення господарської діяльності компаній у сфері виробництва і послуг за кордон – з більш розвинутих країн у країни Центральної, Східної і Південно-Східної Європи стали значним політичним викликом, особливо для країн Західної Європи з високим рівнем безробіття, де населення окремих міст і регіонів позбавлено життєво важливих джерел зайнятості і доходів.

При цьому дуже важливо забезпечити функціонування єдиного внутрішнього ринку – одного з головних досягнень Європейського Союзу та СОТ, а також зберегти кваліфікований людський потенціал.

Європейські країни та країни в інших регіонах, що належним чином адаптувалися до такого розвитку подій, стабільно демонструють нижчий рівень безробіття і вище економічне зростання. Країни, що прагнуть відгородити себе від цієї загальносвітової і невідворотної тенденції, стоять перед перспективою уповільнення темпів економічного розвитку і хворобливих процесів адаптації у майбутньому. Отже, необхідно проводити сміливі структурні реформи в усіх господарських секторах, включаючи трудові ресурси, виробництво продукції, сферу послуг і освіту з метою збільшення їх конкурентоздатності й інвестиційної привабливості, щоб країни ставали однаковою мірою “імпортерами” й “експортерами” економічної діяльності.

Резолюція 1485 (2006) від 27 січня 2006 р. “Про наслідки для Європи економічного відродження Китаю”

RES. 1485 | Resolution Implications for Europe of the economic resurgence of China

Економічне відродження Китаю підняло його до рівня третьої найпотужнішої економіки світу. Європа має можливість використати цей факт для розширення з ним торгівлі, взаємних інвестицій, гуманітарних зв'язків і політичного співробітництва.

Життєво важливо, щоб Європа вчасно адаптувалася до цього нового перегрупування економічних і деякою мірою політичних сил світу, адже відмова від адаптації здатна не тільки підірвати перспективи розвитку Європи, а й викликати її ізоляцію від світових регіонів, що найбільш динамічно розвиваються. Це певною мірою стосується і таких держав, як Бразилія й Індія.

Вражаючий економічний зліт Китаю супроводжується численними негативними проявами, що становлять загрозу довгостроковим перспективам зростання. Так мають місце: 1) значна прірва між багатими і бідними, між прибережними і розташованими в глибині країни регіонами, між молоддю і літнім населенням, що призводить до періодичних спалахів соціальної напруженості; 2) серйозне забруднення повітряного і водного середовища, що шкідливо впливає на здоров'я і життя мільйонів людей; 3) втрата і без того дефіцитних земель сільськогосподарського призначення внаслідок зростання міст і

будівництва промислових підприємств; 4) нестабільність фінансового сектора, який необхідно терміново реформувати, оскільки він обтяжений простроченими кредитами, які надано громіздким, неефективним і корумпованим державним підприємствам; 5) швидке старіння населення, що, як очікується, незабаром призведе до серйозного демографічного дисбалансу і неспроможності виплачувати пенсії літнім особам; 6) однопартійна система, що досить далека від принципів, яким віддана Рада Європи, й усе менш відповідає вимогам економічної модернізації.

У Китаї також слід забезпечити належний захист прав інтелектуальної власності. У цій сфері відзначаються значні порушення, що повинні бути усунуті.

З моменту набуття Китаєм членства у СОТ (з 2001 р.) уряд націлений на реформування фінансового сектора, підвищення стандартів управління, зниження кількості прострочених кредитів, ширше залучення іноземного капіталу і фінансових інститутів, відкриття внутрішнього ринку і встановлення єдиних правил гри для національних і закордонних компаній.

У Європі широко розповсюджені побоювання щодо все більш активного проникнення китайських компаній на торговельні ринки, зокрема, текстилю і готового одягу, та інвестування в європейське виробництво і роздрібну торгівлю. Однак Асамблея звертає увагу європейських країн на величезну потребу ряду галузей Китаю в інвестиціях, де європейськими компаніями може бути здійснений вирішальний прорив. Так, ними є: 1) охорона навколишнього середовища; 2) освіта, охорона здоров'я, соціальне і пенсійне забезпечення; 3) послуги; 4) об'єкти інфраструктури; 5) енергетика; 6) автомобільна промисловість; 7) будівництво житла; 8) торгівля товарами відомих торговельних марок і предметами розкоші; 9) туризм.

Асамблея закликає держави – члени Ради Європи звернути увагу на такі позитивні і негативні наслідки економічного зростання Китаю, як загострення у світі конкуренції за володіння дефіцитними джерелами енергетичних ресурсів, особливо нафти і газу. У цьому контексті вона вітає розширення контактів між Європейським Союзом і Китаєм.

Висновок № 258 (2006) 11 від 27 січня 2006 р. “Про проект Протоколу про недопущення безгромадянства у зв’язку з правонаступництвом держав”

OPI. 258 | Opinion Draft Protocol on the avoidance of statelessness in relation to state succession

Парламентська асамблея вітає проект Протоколу про недопущення безгромадянства у зв’язку з правонаступництвом держав, який є важливим доповненням до Всесвітньої декларації прав людини 1948 р. і Європейської конвенції про громадянство 1997 р.

Однак Асамблея відзначає певні недоліки проекту Протоколу та рекомендує Комітету міністрів прийняти документ як конвенцію, а не протоколу, і внести до нього такі принципові зміни:

- 1) сформулювати визначення “зацікавлена особа”;
- 2) зазначити, що “зацікавлені держави” не повинні допускати дискримінацію щодо будь-яких “зацікавлених осіб”;
- 3) додати норми про порядок набуття громадянства держави - правонаступниці;
- 4) унормувати фактичну дату одержання громадянства у зв’язку з правонаступництвом держав;
- 5) зобов’язати “зацікавлені держави” прийняти законодавчі та нормативні акти з питань громадянства, що виникає в результаті правонаступництва держав, а також поінформувати “зацікавлених осіб” про відповідні зміни в законодавстві;
- 6) забезпечити реалізацію права на ефективні засоби правового (адміністративного або судового) захисту “зацікавленими особами”;
- 7) не допускати ніяких застережень стосовно цієї Конвенції.

Асамблея закликає держави – члени Ради Європи якомога швидше підписати і ратифікувати Європейську конвенцію про громадянство та цей документ.

15 березня 2006 р. на засіданні Комітету міністрів на рівні постійних представників була прийнята нова Конвенція Ради Європи № 200 про недопущення безгромадянства у зв'язку з правонаступництвом держав. Вона буде відкрита до підписання на 116-й сесії Комітету міністрів, яка має відбутися 18-19 травня 2006 р. у Страсбурзі.

ДОКУМЕНТИ КОМІТЕТУ МІНІСТРІВ

Рекомендація Rec(2006)1 від 11 лютого 2006 р. “Про роль національних молодіжних рад у процесі розробки державної політики”

Recommendation Rec(2006)1 of the Committee of Ministers to member states on the role of national youth councils in youth policy development

Комітет міністрів з урахуванням норм Європейської культурної конвенції рекомендує державам-членам дотримуватися таких основних принципів у ході співпраці з молодіжними організаціями та національними молодіжними радами при розробці молодіжної політики:

- забезпечення права цих організацій самостійно визначати методи роботи та свою організаційну структуру;

- забезпечення національним молодіжним радам свободи вираження поглядів;

- забезпечення національним молодіжним радам повного доступу до інформації з будь-яких питань, що стосуються молоді;

- забезпечення національним молодіжним радам можливості формулювати рекомендації з будь-яких питань, що стосуються молоді;

- врахування рекомендацій національних молодіжних рад органами влади в їх роботі та обговорення тих рекомендацій, які виявилися недосконалими.

Комітет міністрів закликає держави-члени сприяти підвищенню активності молоді, у тому числі на міжнародному рівні, підтримувати ініціативу створення та діяльність національних молодіжних рад, які існують у багатьох європейських країнах, сприймати їх як легітимних партнерів у процесі розробки молодіжної політики.

Рекомендація Rec(2006)4E від 15 березня 2006 р. “Про дослідження біологічного матеріалу людського походження”

Recommendation Rec(2006)4E of the Committee of Ministers to member states on research on biological materials of human origin

Цей документ стосується досліджень:

- з використанням біологічного матеріалу, який залишається в лікувальних установах;
- з використанням біологічного матеріалу, що зберігається в спеціальних сховищах.

Рекомендація містить керівні принципи стосовно надання інформації й одержання згоди зацікавлених осіб, проведення попередньої незалежної перевірки наукового рівня дослідного проекту, засобів безпеки і дотримання конфіденційності. Крім того, у документі зазначені умови, за яких матеріал може бути переданий для досліджень в інші країни.

У Рекомендації також викладено правила забору біологічного матеріалу і управління спеціальними сховищами.

Рекомендація є першим міжнародно-правовим документом у цій сфері і доповнює положення Додаткового протоколу до Конвенції про права людини і біомедицину, що стосується біомедичних досліджень.

ІНШЕ

СМ(2006)15 від 31 січня 2006 р. Програма діяльності Ради Європи на 2006 р.

Programme of Activities for 2006

Програма діяльності Ради Європи на 2006 р. була прийнята Комітетом міністрів на 949-му засіданні, яке відбулося 1 грудня 2005 р. Програма підготовлена з врахуванням Плану дій та Декларації, прийнятих на Третньому саміті глав держав та урядів Ради Європи (16-17 травня 2005 р., м. Варшава), і містить заходи, заплановані на перший рік виконання Плану дій.

Програма передбачає діяльність РЄ за такими напрямками:

I. Відповідність стандартам прав людини та верховенства права.

II. Права людини у публічній політиці.

III. Розбудова суспільства на основі верховенства права.

IV. Просування плюралістичної демократії та належного управління.

V. Розвиток технологій, гідність людини та демократія.

VI. Розбудова стабільного та консолідованого суспільства.

VII. Сприяння європейським культурним ідентичності та розмаїттю.

VIII. Майбутнє Європи через освіту та молодь.

До виконання Програми залучені 26 держав – членів Ради Європи Центральної, Східної Європи та Північного Кавказу.

Загальна вартість Програми становить 11 979 660 євро.

Для України за вищезазначеними напрямками Програми передбачено 437 960 євро.

CM(2006)14E від 31 січня 2006 р. Бюджет Ради Європи на 2006 фінансовий рік

Budgets of the Council of Europe for the financial year 2006

Комітет міністрів Ради Європи під час засідання на рівні постійних представників прийняв бюджет організації на 2006 рік.

Новий бюджет, як і раніше, не передбачає зростання витрат у реальних розрахунках. Фінансові кошти, головним чином, будуть спрямовані на реалізацію Плану дій, прийнятого главами держав і урядів на саміті у Варшаві в травні 2005 р.

На потреби Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) будуть виділені додаткові кошти з метою реалізації заходів у зв'язку зі збільшенням кількості звернень до ЄСПЛ і необхідності поліпшення контролю за виконанням винесених ним рішень.

Разом з Частковими угодами й іншими бюджетами загальний бюджет РЄ в 2006 р. становить 262,6 млн. євро.

Документ щодо контролю Комітету міністрів за виконанням рішень Європейського суду з прав людини

7 – 8 лютого 2006 р. Комітет міністрів провів перше із шести запланованих на 2006 р. засідань з питань контролю за виконанням рішень Європейського суду з прав людини. Ця процедура передбачена ст. 46 Європейської конвенції з прав людини. Комітет проконтролював виплату державами-відповідачами справедливої компенсації заявникам (542 справи), прийняття інших заходів для відновлення прав заявників (64 справи і групи справ) і заходів загального характеру, спрямованих на запобігання аналогічним порушенням (70 справ і груп справ). Комітет також провів перший розгляд 134 нових рішень Суду і дев'яти проектів заключних резолюцій у 35-ти справах про виконання державами-відповідачами своїх зобов'язань щодо рішень Суду.

На засіданні Комітет, зокрема, проконтролював рішення:

- проблеми надмірної тривалості судових розглядів у цивільних, кримінальних і адміністративних справах і/або забезпечення ефективних засобів внутрішнього судового захисту,

що застосовуються під час порушень такого роду, у 13 країнах (справи проти Бельгії, Чехії, Франції, Греції, Угорщини, Ірландії, Люксембургу, Польщі, Румунії, Росії, Словаччини, України, Великої Британії);

- структурних проблем, пов'язаних з невиконанням рішень національних судів Росії й України, про що свідчать численні рішення Суду і скарги, що надійшли до нього.

Моніторинг стану підписання та ратифікації міжнародних договорів державами – членами Ради Європи

Україна

Процес підписання та ратифікації Україною міжнародних договорів Ради Європи на початку 2006 р. помітно інтенсифікувався.

Так, 24 січня 2006 р. відбулося *підписання 7* конвенцій:

Європейської конвенції про незастосування строків давності до злочинів проти людства та воєнних злочинів (№ 082),

Європейської конвенції про правове становище дітей, народжених поза шлюбом (№ 085),

Європейської конвенції про міжнародні наслідки позбавлення прав на керування автотранспортним засобом (№ 088),

Європейської конвенції про визнання та виконання рішень стосовно опіки над дітьми та поновлення опіки над дітьми (№ 105),

Конвенції про захист навколишнього середовища засобами кримінального законодавства (№ 172),

Європейської конвенції про захист спадку аудіо-відео творів (№ 183),

Протоколу до Європейської конвенції про захист спадку аудіо-відео творів (№ 184).

27 березня 2006 р.

Україна *ратифікувала* Протокол № 12 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (№ 177, ратифікований 27 березня 2006 р., набуде чинності з 1 липня 2006 р.),

Протокол № 14 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, що вносить зміни до контрольного механізму Конвенції (№ 194, ратифікований 27 березня 2006 р.).

II. ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Оцінюючи основні напрями розвитку Європейського Союзу, Європейський Парламент відзначив, що майбутній рік буде досить насичений у сфері законотворчої діяльності, особливо щодо законодавства про вільний рух послуг. Наступаючий рік був оголошений “Роком свободи переміщення робочої сили” з метою поліпшення збалансованості трудового ринку ЄС, можливості пошуку роботи за кордоном і заохочення людей в отриманні нових навичок і досвіду роботи.

У цьому контексті 12 країн ЄС, що обмежили приплив робочої сили, після останнього розширення ЄС у 2004 р., розглянуть доцільність подібних обмежень, а Парламентський комітет зайнятості буде розглядати проблему передачі прав пенсії в межах ЄС.

Парламент, поряд із іншими установами ЄС, зосередиться на Лісабонській Стратегії, відповідно до якої ЄС має до 2010 р. стати найбільш конкурентноспроможним регіоном світу.

Парламент продовжить надавати підтримку процесові прийняття Конституції для Європи.

Серед пріоритетів відзначено також розгляд соціального законодавства у сфері автоперевезень і вжиття заходів для зменшення забруднення навколишнього середовища морським та авіаційним транспортом.

Заходи з підвищення ефективності енергетики будуть пріоритетом у період австрійського головування (перша половина 2006 р.).

Планується також створення європейського Інституту гендерної рівності.

За перші три місяці 2006 р. інституціями Європейського Союзу було ухвалено понад 700 регламентів, директив, рішень та рекомендацій. З них більше 170 вносять зміни до попередніх актів. Значна кількість актів стосується окремих держав – членів ЄС чи регулює виключно внутрішні проблеми Союзу. Зокрема, значна

кількість актів Європейської Комісії присвячена врегулюванню різних аспектів торгівлі фруктами.

Найбільша кількість актів (понад 630), з яких понад 150 вносять зміни і доповнення, видана “Урядом ЄС” – Європейською Комісією.

Рішення Комісії від 22 лютого 2006 року щодо деяких заходів захисту свійської птиці у Співтоваристві від високопатогенного пташиного грипу (2006/135/ЄС)

Commission Decision of 22 February 2006 concerning certain protection measures in relation to highly pathogenic avian influenza in poultry in the Community (2006/135/EC)

Це Рішення визначає порядок застосування деяких заходів захисту у разі виявлення високопатогенного пташиного грипу у свійської птиці на території держав-членів з метою запобігання його поширенню. негайно після спалаху або підозрюваного спалаху пташиного грипу відповідна держава-член має встановити ареал його поширення і повідомити про це Європейську Комісію, всі держави-члени і населення.

Держава-член повинна чітко визначити уражену територію і вжити належних заходів. Зокрема, вона має гарантувати, що певні види продовольства не будуть вивезені в інші держави-члени і треті держави. Встановлюється також порядок вжиття запобіжних заходів, визначених іншими актами Комісії.

Регламент Комісії (ЄС) № 401/2006 від 23 лютого 2006 року, що встановлює методи забору проб та аналізу для офіційного контролю вмісту мікотоксинів у харчових продуктах

Commission Regulation (EC) No 401/2006 of 23 February 2006 laying down the methods of sampling and analysis for the official control of the levels of mycotoxins in foodstuffs

Метою Регламенту є уніфікація методів забору проб для перевірки вмісту мікотоксинів в однакових критеріях продуктів. Єдиним актом уніфіковано методи забору проб та критерії ефективності методів аналізу, які використовуються для офіційного

контролю вмісту мікотоксинів у харчових продуктах, що має значно полегшити здійснення таких процедур.

Рішення Комісії від 1 березня 2006 року щодо встановлення, відповідно до Регламенту (ЄС) № 761/2001 Європейського Парламенту та Ради, правил використання у виняткових випадках логотипу EMAS на транспортній та третинній упаковках (2006/193/ЄС)

Commission Decision of 1 March 2006 laying down rules, under Regulation (EC) No 761/2001 of the European Parliament and of the Council, on the use of the EMAS logo in the exceptional cases of transport packaging and tertiary packaging (2006/193/EC)

З огляду на зацікавленість організацій-учасниць системи екологічного менеджменту та аудиту Співтовариства (EMAS) у використанні її логотипу на транспортній та третинній упаковках як ефективного засобу донесення екологічної інформації до зацікавлених сторін, цим рішенням чітко визначено, що логотип EMAS не може використовуватися на продуктах (послугах) та їхній упаковці як позначення їхніх певних характеристик.

З метою запобігання введенню в оману зацікавлених сторін стосовно значення логотипу EMAS на транспортній та третинній упаковках, Регламентом встановлено, що організації, зареєстровані в цій системі, мають право у виняткових випадках використовувати два його варіанти згідно з Додатком IV до цього Регламенту у значенні пункту 3(1) Директиви 94/62/ЄС. При цьому логотип має містити такий текст : “[Назва організації, зареєстрованої в системі] є організацією, що зареєстрована в системі екологічного менеджменту та аудиту Співтовариства (EMAS)”.

Регламент Комісії (ЄС) № 368/2006 від 2 березня 2006 року щодо встановлення вартості імпорту для визначення вхідної ціни певних видів фруктів та овочів

Commission Regulation (EC) No 368/2006 of 2 March 2006 establishing the standard import values for determining the entry price of certain fruit and vegetables

Регламентом Комісії (ЄС) № 3223/94 визначено згідно з результатами Уругвайського раунду багатосторонніх переговорів з питань торгівлі критерії, а Комісією встановлено стандарти визначення вартості імпорту в ЄС з третіх країн.

Зазначеним Регламентом встановлено, що згідно зі згаданими критеріями стандарти вартості імпорту встановлюються на рівні, зафіксованому у Додатку до цього Регламенту.

Регламент вступає в дію з 3 березня 2006 р.

Регламент Комісії (ЄС) № 369/2006 від 2 березня 2006 року щодо встановлення експортних компенсацій на молоко та молочні продукти

Commission Regulation (EC) No 369/2006 of 2 March 2006 fixing the export refunds on milk and milk products

Документ дає роз'яснення щодо порядку надання експортної компенсації виробниками молока та молочних продуктів резидентам ЄС, визначає умови її встановлення (з урахуванням витрат на транспортування, різниці у ціноутворенні на ринку ЄС та світовому ринку), запроваджує обмеження за домовленістю між країнами, а також визначає її обсяг та термін встановлення.

Документом встановлено, що експортні компенсації, передбачені пунктом 31 Регламенту (ЄС) № 1255/1999 на продукти, що експортуються в їхньому природному стані, визначено у Додатку до Регламенту (ЄС) № 369/2006 від 2 березня 2006 року.

Регламент Комісії (ЄС) № 372/2006 від 2 березня 2006 року щодо встановлення репрезентативної (типової) ціни та митних зборів на меласу (цукровий сектор), що застосовуються з 3 березня 2006 року

Commission Regulation (EC) No 372/2006 of 2 March 2006 fixing the representative prices and the additional import duties for molasses in the sugar sector applicable from 3 March 2006

Регламент встановлює ставки щодо митних зборів на імпортовану меласу, а також дає роз'яснення стосовно причин зміни митної ставки та особливості ціноутворення на неї.

Регламент Комісії (ЄС) № 376/2006 від 2 березня 2006 року щодо визначення на світовому ринку ціни на неочищену бавовну

Commission Regulation (EC) No 376/2006 of 2 March 2006 determining the world market price for unginned cotton

Документом відповідно до ряду раніше прийнятих документів визначено ціну на світовому ринку на неочищену бавовну, яка залежить та має періодично встановлюватися згідно з ціною на світовому ринку на очищену бавовну. Регламент дає роз'яснення щодо критеріїв, за якими ця ціна може коливатися.

Рішення Комісії від 3 березня 2006 року щодо дозволу стосовно розміщення на ринку продуктів, які містять, складаються чи були вироблені з генетично зміненої кукурудзи 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) відповідно до Регламенту (ЄС) № 1829/2003 Європейського Парламенту та Ради (2006/197/ЄС)

Commission Decision of 3 March 2006 authorising the placing on the market of food containing, consisting of, or produced from genetically modified maize line 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) pursuant to Regulation (EC) No 1829/2003 of the European Parliament and of the Council (2006/197/EC)

Документ регулює поставку на ринок продуктів, які містять, складаються чи вироблені з генетично зміненої кукурудзи, встановлює особливості маркування цих продуктів, а також визначає юридичних осіб, які мають спеціальний дозвіл на їх реалізацію, та права та обов'язки останніх. Рішення зобов'язує внести інформацію, що міститься у Додатку до нього, в Реєстр Співтовариства щодо генетично змінених продуктів. У Додатку до

Рішення дається перелік юридичних осіб (організацій), що мають право видавати дозвіл на продукти із зміненої кукурудзи.

Європейська Комісія. Керівні принципи національної регіональної допомоги на 2007 – 2013 рр. від 4 березня 2006 року

Guidelines on national regional aid for 2007-2013 (2006/C 54/08)

Національна регіональна допомога призначена для забезпечення додаткового економічного розвитку деяких регіонів і створення робочих місць у межах Європейського Союзу. Цей вид державної допомоги складається з інвестицій, що надаються великим компаніям, або ж оперативної допомоги, яка надається лише за виняткових обставин, при чому в обох випадках ці види допомоги призначаються конкретним місцевостям з метою подолання диспропорцій у регіональному розвитку.

Інвестиції підвищеного рівня, виділені малим та деяким підприємствам, розташованим у депресивних регіонах, понад і більше того, що дозволено в інших місцевостях, також вважається регіональною допомогою.

Національна регіональна допомога сприяє економічній, соціальній і територіальній єдності держав – членів ЄС і Європейського Союзу в цілому. Ця географічна специфіка відрізняє регіональну допомогу від інших форм горизонтальної допомоги, а саме – допомоги на забезпечення досліджень, розвитку та інновацій, зайнятості, освіти або охорони навколишнього середовища, що виділяються на інші спільні цілі, хоча іноді з більш високими нормами асигнувань для депресивних регіонів з урахуванням особливих труднощів, з якими вони стикаються.

Дуже рідко структурні диспропорції регіону можуть бути настільки серйозними, що регіональна інвестиційна допомога разом із всебічним горизонтальним режимом інвестиційної допомоги не може бути достатньою. Тільки в таких випадках регіональна інвестиційна допомога посилюється регіональною операційною допомогою.

Комісія буде керуватися цими Керівними принципами для надання допомоги в кожному секторі економіки, крім рибальства і вугільної промисловості, що регулюються спеціальними актами.

У сільськогосподарському секторі ці Керівні принципи застосовуються в межах Керівних принципів Співтовариства для державної допомоги в сільському господарстві.

Крім того, діяльність деяких інших секторів також регулюється іншими правилами.

До того ж Комісія вважає, що регіональна допомога сталеливарній промисловості, як визначено в Додатку, не сумісна із спільним ринком.

Як правило, регіональна допомога надається тільки за чітко визначеної регіональної стратегії розвитку.

Керівні принципи встановлюють перелік і межі регіонів, що потребують допомоги, частину населення ЄС, якій надається допомога, а також кількість підприємств, форми допомоги, терміни її надання і межі для кожного виду споживачів, умови перегляду, винятки з загальних положень тощо.

Рішення Комісії від 7 березня 2006 року, що вносить зміни до Рішення 2004/432/ЄС щодо затвердження планів моніторингу залишків, поданих третіми країнами згідно з Директивою Ради 96/23/ЄС (2006/208/ЄС)

Commission Decision of 7 March 2006 amending Decision 2004/432/EC on the approval of residue monitoring plans submitted by third countries in accordance with Council Directive 96/23/EC (2006/208/EC)

Деякі треті країни подали Комісії плани моніторингу залишків певних речовин у живих тваринах та продуктах тваринного походження, що не зазначені у Рішенні 2004/432/ЄС. Оцінка цих планів і додаткова інформація, що вимагається Комісією, дають достатні гарантії щодо моніторингу у цих країнах залишків у живих тваринах і продуктах тваринного походження, тому, для окремих третіх країн, їх включено до переліку. Цим актом вносяться відповідні зміни до Рішення 2004/432/ЄС.

Регламент Комісії (ЄС) № 433/2006 від 15 березня 2006 року, що вносить зміни до Регламенту (ЄЕС) № 1538/91 стосовно довідкових лабораторій для моніторингу вмісту води у м'ясі свійської птиці

Commission Regulation (EC) No 433/2006 of 15 March 2006 amending Regulation (EEC) No 1538/91 as regards the reference laboratories for monitoring water content in poultrymeat

Досвід роботи довідкових лабораторій засвідчив, що немає необхідності в існуванні окремої довідкової лабораторії Співтовариства. Натомість виникла потреба створити певний координаційний орган для нагляду за діяльністю відповідних національних лабораторій. Регламент закріплює перелік національних довідкових лабораторій (Додаток I), визначає завдання та організаційну структуру координаційного органу, до складу якого входять експерти з моніторингу вмісту води у м'ясі свійської птиці, а також завдання, що мають виконувати національні лабораторії (Додаток II). Регламент також вносить відповідні зміни до Регламенту (ЄЕС) № 1538/91.

Директива Комісії 2006/33/ЄС від 20 березня 2006 року, що вносить зміни до Директиви 95/45/ЄС стосовно барвників - жовтого “сонячного заходу” FCF (E-110) та діоксиду титану (E-171)

Commission Directive 2006/33/EC of 20 March 2006 amending Directive 95/45/EC as regards sunset yellow FCF (E 110) and titanium dioxide (E 171)

Барвники – жовтий “сонячного заходу” (E-110) та діоксид титану (E-171) – дозволені для використання в харчових продуктах Директивою 94/36/ЄС. Науково доведено, що, за певних обставин, під час виробництва жовтого “сонячного заходу” може утворюватися як домішка Судан-I (1-(фенілазо)-2-нафталенол). Судан I є недозволеним барвником та небажаною речовиною у харчових продуктах. Тому його наявність у жовтому барвнику кольору “сонячного заходу” має бути обмежена. Відповідно, Директивою змінено критерії чистоти для жовтого барвника кольору “сонячного заходу” FCF (E-110).

Існує технологічна потреба використання пластинчастої модифікації рутилового діоксиду титану як барвника у харчових

продуктах та плівковому покритті для харчових домішок. 7 грудня 2004 року Європейське агентство з безпеки харчових продуктів зазначило, що використання рутилового діоксиду титану в пластинчастій або аморфній модифікації може бути небезпечним. Тому цією Директивою змінено критерії чистоти і для діоксиду титану (E-171).

Регламент Комісії (ЄС) № 473/2006 від 22 березня 2006 року, що встановлює виконавчі правила для переліку авіакомпаній Співтовариства, діяльність яких в межах Співтовариства підлягає забороні, визначеній у Главі II Регламенту (ЄС) № 2111/2005 Європейського Парламенту та Ради

Commission Regulation (EC) No 473/2006 of 22 March 2006 laying down implementing rules for the Community list of air carriers which are subject to an operating ban within the Community referred to in Chapter II of Regulation (EC) No 2111/2005 of the European Parliament and of the Council (Text with EEA relevance)

Глава II Регламенту (ЄС) № 2111/2005 закріплює процедуру оновлення переліку авіакомпаній Співтовариства, діяльність яких підлягає забороні в межах Співтовариства, а також процедури, які дозволяють державам-членам, за певних обставин, вживати виняткових заходів стосовно заборони діяльності певних авіакомпаній на їхній території. Отже, необхідно ухвалити певні виконавчі заходи з метою розробки детальних правил стосовно таких процедур.

Регламент Комісії (ЄС) № 474/2006 від 22 березня 2006 року, що встановлює перелік авіакомпаній Співтовариства, діяльність яких підлягає забороні в межах Співтовариства, визначеній у Главі II Регламенту (ЄС) № 2111/2005 Європейського Парламенту та Ради

Commission Regulation (EC) No 474/2006 of 22 March 2006 establishing the Community list of air carriers which are subject to an operating ban within the Community referred to in Chapter II of Regulation (EC) No 2111/2005 of the European Parliament and of the Council

Цей Регламент встановлює перелік авіакомпаній ЄС, діяльність яких підлягає забороні в межах Співтовариства. У Додатку А до Регламенту міститься повний перелік авіаперевізників, будь-яка діяльність яких у межах Співтовариства

забороняється. У Додатку В до Регламенту перераховано авіакомпанії, діяльність яких на території Співтовариства обмежується, що передбачає заборону на використання певних видів повітряних суден, зазначених у цьому Додатку.

Регламент Комісії (ЄС) № 479/2006 від 23 березня 2006 року стосовно дозволу на використання певних домішок, що належать до групи компонентів мікроелементів

Commission Regulation (EC) No 479/2006 of 23 March 2006 as regards the authorisation of certain additives belonging to the group compounds of trace elements

У Регламенті визначено препарати, що належать до групи компонентів мікроелементів, зазначених у Додатку до цього Регламенту, які дозволено використовувати без будь-яких часових обмежень як домішки до корму для тварин згідно з умовами, встановленими у вказаному Додатку.

III. ЗАКОНОДАВСТВО ОКРЕМИХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

АВСТРІЯ

Федеральний Закон 2006 року про державні замовлення

Bundesvergabegesetz 2006 – BVergG 2006

Цей Федеральний Закон регулює процедури надання послуг у державній сфері, зокрема, передачу замовлень згідно з державними контрактами на будівництво, виконання робіт та надання послуг, а також замовлення за концесійними договорами на будівництво та виконання робіт державним замовником, проведення тендерів державним замовником, надання замовлень на будівництво третій стороні будівельними концесіонерами, які не є державними замовниками, та замовлення окремих послуг з будівництва та виконання робіт, які не замовляються державними замовниками, але оплачуються за їхній рахунок.

Закон також регулює процедури надання послуг у секторній сфері, тобто замовлення послуг, контрактів на будівництво та виконання робіт секторним замовником, замовлення за концесійними договорами на будівництво та виконання робіт секторним замовником, а також проведення ним тендерів.

Крім того, Закон передбачає правовий захист у зв'язку з процедурою замовлення та засоби недержавного контролю процедур замовлення і відповідні цивільно-правові наслідки.

Закон про судові стягнення та неплатоспроможність – новели 2006

Gerichtsgebühren- und Insolvenzrechts-Novelle 2006 – GIN 2006

Цей Федеральний закон змінює Закон про судові стягнення, Закон про подання доказів у суді 1962 р., Закон про розгляд справ не за спором між сторонами (що мають позаспірну юрисдикцію), Закон про адвокатські тарифи, Закон про нотаріальні тарифи, Положення про конкурсне провадження, Закон про порядок укладання мирових угод, а також Порядок оспорювання (Gerichtsgebühren- und Insolvenzrechts-Novelle 2006 – GIN 2006).

Ці новели про правове регулювання судових стягнень та неплатоспроможності, в першу чергу, дають можливість електронної передачі документів до суду, а також електронного запиту документів. Вони стали практичним втіленням бажання справедливішого оформлення тарифної системи оплати праці адвокатів у разі незгоди одного з подружжя на розлучення.

Цим Законом запроваджується державне судове стягнення за електронний запит документів Земельної книги. Шляхом зниження розміру стягнення за електронний запит документів Земельної книги та даних Торгового реєстру при електронній передачі документів уряд прагне стимулювати подання документів в електронному вигляді. У законах про адвокатські та нотаріальні тарифи зменшено відповідні надбавки до винагороди.

При оплаті праці адвокатів у разі незгоди на розлучення йдеться, крім іншого, про те, що оплата праці адвоката підвищується, якщо досягнуто домовленості щодо розлучення згідно з федеральним правом, в іншому випадку вона дещо знижується.

У сфері правового регулювання неплатоспроможності запроваджено положення, спрямоване на підкріплення окремих стадій провадження, що дає можливість найшвидше припинити конкурсне провадження у разі прийняття кредитором пропозиції, підтвердженої судом, щодо мирової угоди кредитора з боржником. Попередній поділ між підтвердженням мирової угоди та скасуванням конкурсного провадження у такому разі визнається недійсним, внаслідок чого провадження припиняється з набранням чинності підтвердженої судом мирової угоди кредитора з боржником.

Закон про право товариств із захисту авторських прав

Verwertungsgesellschaftenrechtsgesetz 2006–VerwGesRÄG 2006

Цей Федеральний закон вносить зміни до Закону про авторське право та Закону про КоммАвстрія (*Verwertungsgesellschaftenrechtsgesetz 2006 – VerwGesRÄG 2006*). Законом визначено вимоги щодо діяльності товариств із захисту авторських прав, порядок видачі ліцензій, а також процедур, пов'язаних з їхньою реорганізацією. Крім того, Законом встановлено процедуру державного нагляду за діяльністю зазначених товариств.

Закон про авторське право – новели 2006

Urheberrechtsgesetz - UrhG-Nov 2006

Цей Закон 2006 року про авторське право імплементує Директиву 2004/48/ЄС від 29 квітня 2004 року про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності. Директиву було прийнято з метою розвитку положень Угоди TRIPS, підписаної у рамках ГАТТ/СОТ у ході Уругвайського раунду. Ця Директива визначає процедури і засоби дотримання прав інтелектуальної власності, включаючи права на промислову власність. Зміни стосуються тимчасових розпоряджень та вимог щодо інформації.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Закон 2006 року про расову та релігійну нетерпимість

Racial and Religious Hatred Act 2006

Закон вносить зміни до Закону 1986 року про громадський порядок (далі –“Закон 1986 року”), якими передбачено нові види правопорушень, що стосуються розпалювання релігійної та расової нетерпимості, а також зміни до частини 24А Закону 1984 р. про поліцію та свідчення у кримінальних справах. Нововведеннями встановлено, що повноваження щодо арешту громадян не застосовуються у разі здійснення правопорушень, що мають ознаки розпалювання релігійної та расової нетерпимості.

Проект Закону 2001 р. про антитерористичну діяльність, злочинність і безпеку та проект Закону 2004 – 2005 рр. про організовану злочинність і поліцію містили положення, спрямовані на розширення переліку правопорушень, закріплених у ч. 3 Закону 1986 р. При цьому малося на меті застосування зазначених положень до проявів розпалювання релігійної нетерпимості, однак їх не було прийнято. У Законі 2006 р. використовується інший підхід, а саме – надається перевага створенню нової частини в Законі 1986 р., а не розширенню існуючого переліку правопорушень у ч. 3 Закону.

Закон чинний на території Англії та Уельсу.

Положення Закону набувають чинності після видання постанови Державним секретарем.

Акт про Європейський Союз (щодо приєднання) 2006 року

European Union (Accessions) Act 2006

Акт стосується Договору про приєднання Болгарії та Румунії до Європейського Союзу, підписаного у Люксембурзі 25 квітня 2005 р. (“Договір про приєднання”).

Договір про приєднання передбачає вступ Болгарії та Румунії в Європейський Союз 1 січня 2007 р. Вважається, що Договір про запровадження Конституції для Європи (або Конституція ЄС), підписаний 25 державами – членами ЄС у Римі 29 жовтня 2004 р., набере на той час чинності. Договір про приєднання містить також план дій на випадок, якщо Конституційний договір на той час або ж ніколи не набере чинності.

По-перше, Акт робить можливим впровадження положень Договору про приєднання до законодавства Сполученого Королівства та схвалює положення цього Договору у частині повноважень Європейського Парламенту. По-друге, він передбачає можливість надання болгарським та румунським громадянам права на працевлаштування та проживання у Сполученому Королівстві.

Для того, щоб Договір став діючою частиною законодавства Сполученого Королівства, Акт вносить зміни до визначень понять

“договори” і “договори Співтовариств” в Акті 1972 р. про Європейські Співтовариства. У широкому контексті це гарантує автоматичне застосування положень Договору, що мають силу прямої дії, а також дозволяє відповідним міністрам, згідно з розділом 2(2) Акта 1972 року, видавати постанови, щодо внесення змін до чинного законодавства Сполученого Королівства, тією мірою, якою це необхідно для впровадження положень цього Договору.

Акт є чинним на всій території Сполученого Королівства. У цьому контексті дію всіх його положень застережено (або ж, що стосується Північної Ірландії “виключено”), водночас, для Асамблеї Уельсу, уряду Шотландії чи Адміністрації Північної Ірландії вони не мають прямої дії.

Акт про Європейський Союз (щодо приєднання) набирає чинності відповідно до королівської санкції.

Закон 2006 року про рівність

Equality Act 2006

Закон передбачає:

- створення Комісії із забезпечення рівності та прав людини, а також визначає її повноваження та функції;

- заборону дискримінації з релігійних мотивів або переконань при наданні товарів, устаткування та послуг, освіти, користуванні та розпорядженні нерухомістю, а також виконанні громадських функцій;

- заборону дискримінації за ознакою сексуальної орієнтації при наданні товарів, устаткування та послуг, освіти, користуванні та розпорядженні нерухомістю, а також виконанні громадських функцій;

- обов'язок органів державної влади сприяти рівним можливостям жінок і чоловіків (“гендерне зобов'язання”) та заборону дискримінації за ознаками статі при виконанні громадських функцій.

Закон поширюється на всю територію Великої Британії за винятком розділу 82, який чинний лише для Північної Ірландії.

Положення Закону та додатків до нього набирають чинності у день або дні, визначені постановою Державного секретаря. Відповідно до розділу 36(3) кожна з існуючих комісій із забезпечення рівності припиняє діяльність до 31 березня 2009 р.

Закон 2006 року про боротьбу з тероризмом (Північна Ірландія)

Terrorism (Northern Ireland) Act 2006

Закон розширює положення частини 7 Закону 2000 року про боротьбу з тероризмом (“Закон 2000 року”), який у свою чергу змінив та розширив попередній закон про боротьбу з тероризмом. Закон 2006 року стосується всіх форм тероризму, а не лише пов’язаного з Північною Ірландією. Він також передбачає низку заходів для запобігання тероризму та підтримці злочинної терористичної діяльності, зокрема:

- включення правопорушень, передбачених Законом 2005 року про запобігання тероризму (“Закон 2005 року”), до Частини 7 Закону 2000 року;

- надання Генеральному прокурору повноважень щодо виключення будь-якого правопорушення з розширеного переліку правопорушень;

- скасування тих положень частини 7, які втратили чинність, а також скасування розділу 78 Закону 2000 року (що стосується покарання дітей, яких визнано винними у скоєнні будь-якого з правопорушень, зазначених у переліку);

- продовження чинності розділу 11 і Додатка 2 до Закону 2004 року про юстицію (Північна Ірландія) до 31 липня 2007 р.

- надання дозволу Державному секретарю своїм розпорядженням приймати перехідні та інші положення, необхідні для припинення дії положень частини 7.

Закон набирає чинності з 18 лютого 2006 р. та поширюється лише на територію Північної Ірландії.

Закон 2006 року про транспорт (Уельс)

Transport (Wales) Act 2006

Закон покладає на Асамблею (Національну Асамблею Уельса) загальний обов'язок (“загальний обов'язок щодо транспорту”) розвивати, сприяти та заохочувати безперешкодні, інтегровані, безперервні, ефективні та економічні транспортні послуги та засоби. Він вимагає від Асамблеї підготувати та опублікувати Стратегію розвитку транспорту Уельсу, в якій йтиметься, яким чином вона пропонує виконувати загальний обов'язок щодо транспорту. Закон вносить зміни до положень Закону про транспорт 2000 року (“Закон про транспорт”), відповідно до якого від місцевих органів влади в Уельсі (“місцеві органи управління транспортом”) вимагають підготувати місцеві транспортні плани, щоб забезпечити виконання Стратегії розвитку транспорту Уельсу на місцевому рівні.

Закон уповноважує Асамблею забезпечувати виконання транспортних функцій місцевими органами влади в Уельсі у спосіб, який відображає функціонування транспорту в межах Уельсу, а також видавати розпорядження для місцевих органів влади щодо способу, в який вони повинні виконувати свої функції стосовно місцевих транспортних планів і видавати розпорядження двом чи більше органам влади щодо досягнення згоди стосовно виконання їхніх транспортних функцій загалом, включаючи заходи для спільної роботи. Асамблея також відповідно до законодавчого акта (який підлягає процедурам Асамблеї щодо створення підзаконних нормативних актів, викладених у Законі Уряду Уельсу 1998 року) зможе створити, якщо необхідно, спільні органи управління транспортом для виконання зазначених функцій місцевих органів управління транспортом на регіональній основі.

Закон визначає для Асамблеї спеціальні повноваження щодо надання фінансової допомоги місцевим органам управління транспортом (включаючи будь-які створені спільні органи управління транспортом) та повноваження, що стосуються забезпечення діяльності інфраструктури аеропорту в Уельсі та повітряних перевезень.

Закон також встановлює для Асамблеї повноваження забезпечити надання послуг громадського пасажирського

транспорту. Для цього Асамблея зможе укласти угоди з постачальниками таких послуг.

Нарешті, Закон уповноважує Асамблею створити Комітет користувачів громадського транспорту Уельсу, який розглядав би та давав рекомендації Асамблеї з будь-яких питань, що стосуються транспортних послуг не лише в межах Уельсу, а й поза його межами.

Чинність Закону поширюються лише на територію Англії та Уельсу. Оскільки Закон стосується повноважень Асамблеї, його положення застосовуються, головним чином, щодо Уельсу. Однак, деякі з повноважень, визначених для Асамблеї, стосуються транспортних послуг не лише в межах Уельсу, а й поза його межами.

Для того, щоб цей Закон набрав чинності (або його певні положення) Асамблеєю будуть видані постанови.

НІМЕЧЧИНА

Закон від 6 березня 2006 року про ратифікацію Угоди від 8 квітня 2005 року між Федеративною Республікою Німеччина та Румунією у сфері соціального захисту

Gesetz zu dem Abkommen vom 8. April 2005 zwischen der Bundesrepublik Deutschland und Rumänien über Soziale Sicherheit Vom 6. März 2006

Законом дається згода на обов'язковість Угоди між Федеративною Республікою Німеччина та Румунією у сфері соціального захисту від 8 квітня 2005 р.

Згідно із Законом, Федеральний уряд має привести у відповідність положення національного права, необхідні для виконання цієї Угоди, зокрема, положення, що стосуються обов'язку надання інформації та повідомлення всіх зацікавлених осіб, виділення необхідних коштів, компетенції страхувальників, а також взаємного перегляду часових меж страхування відповідно до правових положень Договірних Сторін.

Закон набирає чинності з моменту його офіційного опублікування.

Закон від 21 лютого 2006 року про ратифікацію Протоколу № 14 від 13 травня 2004 року до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який змінює контрольну систему Конвенції

Gesetz zu dem Protokoll Nr. 14 vom 13. Mai 2004 zur Konvention zum Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten über die Änderung des Kontrollsystems der Konvention

Законом дано згоду на обов'язковість Протоколу № 14 від 13 травня 2004 року до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який змінює контрольну систему Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Протокол було підписано Федеративною Республікою Німеччина у Страсбурзі 10 листопада 2004 року.

Протокол № 14 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачає реформу контрольного механізму Конвенції, зокрема, шляхом підвищення ефективності функціонування Європейського суду з прав людини.

Протокол № 14 набирає чинності у перший день місяця після закінчення тримісячного строку з дати, коли всі Високі Договірні Сторони Конвенції висловили свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу. За станом на 27 лютого 2006 р., Протокол № 14 підписали 45 держав, 27 з яких уже висловили свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу.

Перший Закон від 19 лютого 2006 року про врегулювання федерального законодавства у сфері компетенції Федерального міністерства внутрішніх справ

Erstes Gesetz über die Bereinigung von Bundesrecht im Zuständigkeitsbereich des Bundesministeriums des Innern Vom 19. Februar 2006

Цим Законом Бундестаг вирішив зробити так званий “демонтаж бюрократії”. Він скасовує близько 100 федеральних нормативних актів, які регулюють питання, пов'язані з федеральною державною службою та діяльністю Міністерства внутрішніх справ.

Необхідність прийняття цього Закону викликана тим, що окремі закони, які скасовуються, вже застаріли і не здатні

здійснювати регулювання правовідносин у сучасних умовах або їх положення перенесено до останніх нормативно-правових актів. Крім того, громіздкий масив актів, що регулюють зазначені питання, став тягарем для правової системи, тому виникла нагальна потреба їхнього вилучення з чинного права.

Закон набирає чинності з моменту офіційного опублікування, крім частин, пов'язаних зі скасуванням законів, що регулюють питання громадянства та заробітної плати державних службовців, які наберуть чинності 31 липня 2006 р.

Рішення Конституційного Суду від 15 лютого 2006 року щодо закону про безпеку повітряного руху

BVerfG, 1 BvR 357/05 vom 15.2.2006

Рішення Суду визнає нечинним положення Закону про безпеку повітряного руху, яке дозволяє збивати повітряні судна.

Положення § 14.3 Закону про безпеку повітряного руху (*Luftsicherheitsgesetz – LuftSiG*), що дозволяє збройним силам збивати повітряне судно, яке планується використати як зброю у злочинах проти життя людей, є несумісним із Конституцією, а отже, нечинним. Такого висновку дійшла судова колегія Федерального Конституційного Суду у своєму рішенні від 15 лютого 2006 р. Суд виніс рішення про те, що Федерація, по-перше, не має законодавчих повноважень для прийняття такої норми. З точки зору Суду, речення 2 ст. 35.2 та речення 1 ст. 35.3 Конституції (*Grundgesetz – GG*), які регулюють залучення збройних сил до здійснення контролю за стихійними лихами або, у разі нещасних випадків із особливо важкими наслідками, не дають дозволу Федерації віддавати накази збройним силам, зокрема, пов'язані з використанням зброї. Більше того, § 14.3 Закону про безпеку повітряного руху є несумісним із основоположним правом на життя і гарантією людської гідності, оскільки використання збройних сил завдає шкоди особам на борту повітряного судна, які не є учасниками злочину. Якщо держава використовує їхнє вбивство як засіб врятування інших, це означає, що до них ставляться як до об'єктів, заперечуючи їхню цінність як людських істот.

IV. РОЗВИТОК ДОКТРИНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА

Рішення ЄС щодо спільної декларації щодо політики розвитку

EU adopts first common development policy declaration (Newsletter – Issue 72, 12 January 2006)

20 грудня 2005 р. Голова Європейської Комісії Ж. Баррозу, Голова Європейського Парламенту Д. Боррелл та Голова Ради ЄС Тоні Блер підписали першу декларацію щодо загального європейського бачення проблем розвитку.

Уперше за 50 років розвитку співробітництва цей “Європейський консенсус” забезпечить Європейський Союз – 25 держав-членів та Комісію – спільною політикою, спрямованою на підвищення ролі Європейського Союзу як глобального гравця та партнера.

“Європейський консенсус” знаменує історичний, поворотний момент у політиці розвитку ЄС, - заявив Комісар з питань розвитку та гуманітарної допомоги Луї Мішель, що привітав офіційне схвалення консенсусу Радою та Комісією 22 листопада. - У травні ми дійшли згоди зробити більше; тепер ми маємо політичний інструмент, який дозволить нам робити це краще”.

24 травня 2006 р. міністри розвитку ЄС погодилися збільшити допомогу ЄС до 0,56% національного доходу до 2010 р., щоб досягти 0,7% до 2015 р.

Консенсус щодо структури розвитку підвищить ефективність та послідовність допомоги, збільшить роль ЄС як найбільшого в світі донора.

Нова політика розвитку ЄС передбачає викорінення бідності, а також підкреслює першочергову важливість співробітництва з країнами, що розвиваються. Вона [політика] фокусується на сприянні якісному управлінню, забезпеченні прав людини та демократії.

Політика також передбачає паритетний із спільною зовнішньою та політикою безпеки та торгівлі розвиток. Вона сприяє дослідженню зв'язків між цими чи іншими пертинентними

сферами політики, такими як міграція, навколишнє середовище та зайнятість. Визнаючи, що відносини ЄС із кожним зовнішнім партнером є унікальними, вона [політика] підтверджує потребу в індивідуальній “змішаній політиці” допомоги, торгівлі та інших аспектах, адаптованих до потреб кожного партнера.

Ініціатива Європейського Парламенту щодо громадських форумів стосовно Конституції

European Parliament calls for Constitution by 2009 (Newsletter – Issue 73, 26 January 2006)

19 січня 2006 року Європейський Парламент (ЄП) схвалив доповідь, що закликає до набрання Конституцією ЄС чинності у 2009 р. У доповіді стверджується, що подальше розширення ЄС, після прийняття Румунії та Болгарії, неможливе без здійснення інституційної реформи. У ній підкреслюється необхідність залучення всіх європейських громадян до процесу творення майбутнього Європи.

Члени ЄП погодились з тим, що з метою збільшення ангажування громадськості, пропоноване європейське обговорення має відбуватися за спільними темами і мати зрозумілі політичні цілі. Члени ЄП закликали до проведення ряду конференцій і зустрічей з метою поліпшення процесу обговорення майбутнього ЄС, розглядаючи їх, як важливу складову цього процесу. Їх можна було б назвати парламентськими та громадськими форумами. Крім того, Комітет з конституційних питань Європейського Парламенту підготує серію “європейських документів” з метою їх використання як основи для дискусії.

Наразі ж Європейський Парламент для гарантування громадської участі закликав держави-члени збирати численні Громадські форуми, проводити зустрічі громадськості, обговорення у засобах інформації на національному та місцевому рівні. Ці дебати мають бути структуровані навколо специфічних тем та забезпечувати досягнення конкретних результатів. До них мають залучатися політичні партії, представники працівників і роботодавців, громадянського суспільства, академічних кіл та засобів інформації.

Після того, як громадськість більше дізнається про контекст, політичну роль ЄС та його політику, головними темами обговорення, на думку членів ЄП, мають стати: інтеграційний процес, глобальна роль ЄС, Європейська соціальна та економічна модель, безпека, правосуддя та бюджет ЄС.

З огляду на викладене вище, Європейський Парламент запропонував продовжити “період роздумів”. Фактично, після врахування результатів обговорення до другої половини 2007 р. має бути прийнято зрозуміле рішення щодо шляху просування вперед. Європейський Парламент контролюватиме процес у цілому і підсумує висловлені під час обговорення пропозиції.

Конференція з проблем конкурентного законодавства. Варшава, 24 лютого 2006 р.

Conference on Competition Law. Warsaw, 24 February 2006

На конференції обговорювалися стан та перспективи розвитку конкурентного законодавства. У її роботі взяли участь представники Європейської Комісії, відповідних державних органів Польщі, Німеччини, науковці.

Одним з ключових було питання забезпечення компенсації споживачам і підприємцям, які зазнають постійних збитків від антиконкурентних дій.

Було зазначено, що більш ефективно проблему врегульовано у США. Так, переважну більшість антимонопольних розслідувань у Європейському Союзі було ініційовано певними державними структурами, тоді як у США законодавство сприяє вирішенню питань безпосередньо постраждалими особами чи їх об'єднаннями. Головною перевагою останнього випадку є значне скорочення процедури розгляду справи. Більше того, постраждалі можуть отримати компенсацію, що практично не передбачено у відповідних актах ЄС. Європейська Комісія розглядає питання щодо запровадження подібних правил. Передбачається ухвалити винятки із загального правила, коли сторона, що програла справу, сплачує судові витрати. Зокрема, особи та підприємці, котрі постраждали внаслідок недобросовісної конкуренції, звільнятимуться від судових витрат. Буде послаблено вимогу

стосовно надання незаперечних доказів, оскільки споживач часто не в змозі дати свідчення щодо цінової змови.

Європейська Комісія також пропонує зобов'язати цивільні суди неухильно слідувати рішенням відповідних уповноважених органів стосовно того, чи мала місце антиконкурентна діяльність.

Пропонується порядок, відповідно до якого лише відносно невелика кількість найбільш значних справ буде розглядатися судами за поданням уповноваженого державного органу. Більшість справ може розглядатися уповноваженим органом. Як свідчить практика, з 2003 р. понад 80% рішень відповідного органу було підтверджено судовими рішеннями.

Конференція “Електроенергетичний сектор України – ситуація і плани на майбутнє”. Брюссель, 28 лютого 2006 р.

Conference on “Electricity Sector of Ukraine – Status and Plans ahead”. Brussels, 28 February 2006

ЄС потребує відповіді на виклик, спричинений зростанням попиту та скороченням нафтових і газових запасів. Європейська Комісія вважає, що сприяння розвитку енергетичного ринку “ширшої” Європи на основі спільних принципів, цінностей і регулятивних підходів буде важливим елементом енергетичної політики. З огляду на це, зміцнення співробітництва ЄС з Україною – ключовий елемент таких зусиль. Меморандум стосовно розуміння співробітництва в енергетичній галузі (MoU), підписаний 1 грудня 2005 р., є хорошим підґрунтям подальшої спільної роботи. Слід визнати, що ЄС і Україна протистоять спільним енергетичним викликам. Дійсно, такі проблеми, як диверсифікація джерел енергопостачання, ядерна безпека, реформування енергетичного ринку, енергетична інфраструктура та сприяння створенню більш стійкого енергетичного сектора, є ключовими для обох сторін.

Меморандум встановлює спільну стратегію, спрямовану на динамічну інтеграцію енергетичних ринків України та ЄС. Вона складається з “дорожніх карт”, що охоплюють чотири специфічні сфери: ядерну безпеку, інтеграцію електричного та газового ринків, підвищення рівня безпеки постачання та транзиту вуглеводнів, а

також поліпшення функціонування українського вугільного сектора”.

Інтеграція електроенергетичних ринків вимагає виконання ключових елементів правил Співтовариства у галузі електроенергетики. Рівень участі на основі узгоджених правил сприятиме суттєвому розвитку торгівлі між ЄС і Україною. Щодо структури майбутньої участі України в енергоринку, то, на думку обох сторін, членство України в Енергетичному Співтоваристві є відповідним рішенням. Угода щодо заснування Південно-Східного Енергетичного Співтовариства, підписана 25 жовтня 2005 р., як очікується, набере чинності влітку цього року. Енергетичне Співтовариство створює спільно регульований простір навколо ЄС для сприяння ефективному співробітництву в енергетичній сфері між ЄС та його сусідами. Енергетичний та газовий ринки Енергетичного Співтовариства будуть організовані на основі правил Європейського Економічного Співтовариства, включаючи процедури з охорони довкілля та дотримання принципу конкурентності. Зважаючи на це, МоУ передбачає, що Україна адаптує своє законодавство до прийнятних правил Співтовариства.

СУДОВА ПРАКТИКА

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 31 січня 2006 р. у справі 503/03. “Комісія Європейських Співтовариств проти Королівства Іспанія”

Judgment of the Court (Grand Chamber) of 31 January 2006 in Case C-503/03. *Commission of the European Communities v Kingdom of Spain*

Коли до Шенгенської інформаційної системи надходять попередження щодо громадян третьої країни, що є подружжям громадян будь-якої з держав-членів, з метою відмови їм у в'їзді, будь-яка держава-член перед тим, як відмовити їм у в'їзді до Шенгенської зони, має перевірити, чи дійсно присутність цих осіб становить справжню, реально існуючу та достатньо серйозну загрозу засадничим інтересам суспільства.

Європейська Комісія розпочала провадження проти Іспанії у Суді Європейських Співтовариств після подання скарги подружжям громадян Алжиру, паном Фарідом та пані Боучер, які мешкають у Дубліні та Лондоні відповідно. Органи влади Іспанії відмовили їм у в'їзді до Шенгенської зони лише через те, що їхні прізвища було внесено Німеччиною у Шенгенську інформаційну систему до списку осіб, в'їзд яких заборонено.

У цій справі Суд ЄС роз'яснив, що компетентні національні органи можуть керуватися правовими положеннями Конвенції, тільки якщо вони відповідають нормам Співтовариства, які регулюють свободу переміщення осіб.

Суд ЄС також зазначив, що згідно з Декларацією 1996 року Договірна Сторона може надати попередження стосовно такої особи лише після встановлення факту, що її присутність становить справжню, реально існуючу та достатньо серйозну загрозу засадничим інтересам суспільства.

У результаті Суд ЄС виніс рішення проти Іспанії на підставі того факту, що іспанські органи влади відмовили у в'їзді пану Фаріду та пані Боучер без перевірки наявності справжньої, реально існуючої та достатньо серйозної загрози інтересам суспільства, спричиненої присутністю цих осіб.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 9 лютого 2006 р. у справі 127/04. “Деклан О’Бьорне проти “Санofi Пастер МСД Лтд.”, колишнього “Авентіс Пастер МСД Лтд.” та “Санofi Пастер СА”, колишнього “Авентіс Пастер СА””

Judgment of the Court of Justice of 9 February 2006 in Case C-127/04. *Declan O’Byrne v Sanofi Pasteur MSD Ltd, formerly Aventis Pasteur MSD Ltd & Sanofi Pasteur SA, formerly Aventis Pasteur SA*

Якщо один із суб’єктів розповсюдження лікарських засобів тісно пов’язаний з виробником, він може бути визнаний залученим до процесу виробництва цих засобів.

На перевірку таких тісних стосунків не повинно впливати питання, чи є залучені суб’єкти однією або різними юридичними особами. Факт, що рахунок на товари виписується дочірньою компанією та що остання, як будь-який покупець, сплачує його, не є вирішальним. Такий самий підхід застосовується щодо питання поінформованості на предмет того, який суб’єкт вважається власником товарів.

Національним судам належить встановлювати, враховуючи конкретні обставини, чи є зв’язки між виробником та іншим суб’єктом настільки тісними, що поняття “виробник” також включає згаданого суб’єкта та що передача товару від одного до іншого суб’єкта не прирівнюється до введення в обіг.

Суд ЄС постановив, що національне право має визначати умови стосовно можливості заміщення виробника як відповідача за діяльність, щодо якої було почато провадження.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 21 лютого 2006 р. у справі 286/03. “Сільвія Госсе проти землі Зальцбург”

Judgment of the Court of Justice of 21 February 2006 in Case C-286/03. *Silvia Hosse v Land Salzburg*

Пан Госсе, громадянин Німеччини, постійно проживає в цій країні зі своєю дочкою-інвалідом Сільвією Госсе і працює за наймом вчителем в Австрії (земля Зальцбург). Він сплачує податки та внески до Фонду соціального забезпечення Австрії та застрахований у цій землі на випадок хвороби. Пан Госсе подав

заяву щодо отримання допомоги по догляду за Сільвією Госсе. Заяву було відхилено на підставі того, що згідно з відповідним законодавством особа, яка потребує догляду, для отримання зазначеної допомоги має постійно проживати у землі Зальцбург. Внаслідок цього було подано апеляцію до Верховного Суду (Oberster Gerichtshof), який вирішив передати розгляд питання до Суду Європейських Співтовариств для винесення преюдиційного рішення.

Суд Європейських Співтовариств приймав рішення на підставі Регламенту Ради (ЄЕС) № 1408/71 від 14 червня 1971 р. про застосування схем соціального забезпечення щодо осіб, які працюють за наймом, займаються індивідуальною трудовою діяльністю та членів їхніх сімей, що переміщуються в межах Спільноти.

Суд ЄС встановив, що відповідна допомога по догляду, що сплачується за рахунок роботодавця, справді є у Додатку до Регламенту, а перелік, який виключає окремі види допомоги зі сфери застосування зазначеного Регламенту, є вичерпним.

Суд ЄС визначив, що право на допомогу по догляду відповідно до законодавства землі Зальцбург є особистим правом Сільвії Госсе, а не похідним від її батька. Суд ЄС також зауважив, що згідно з Регламентом проживання членів родини працівника у державі працевлаштування не є умовою надання допомоги у зв'язку з хворобою, щоб не обмежувати право працівників Співтовариства на свободу пересування. Тому позбавлення дочки працівника допомоги, на отримання якої вона могла б мати право за умови постійного проживання у цій державі-члені, суперечить Регламенту.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 16 березня 2006 р. у справі 234/04. “Розмарі Капферер проти Шланк енд Шик ГмбХ”

Urteil des Gerichtshofes (Erste Kammer) vom 16. März 2006. *Rosmarie Kapferer gegen Schlank & Schick GmbH*

У зв'язку із позовом Розмарі Капферер проти Шланк енд Шик ГмбХ Інсбрукський суд вирішив звернутися до Суду Європейських

Співтовариств на предмет того, чи зобов'язаний він згідно з Договором ЄС повторно розглядати та скасовувати остаточне та неоскаржуване рішення щодо міжнародної юрисдикції, якщо було доведено, що це рішення суперечить праву ЄС.

Суд Європейських Співтовариств на прикладі цієї справи наголосив на важливості принципу *res judicata*. Для забезпечення стабільності права та правовідносин, а також справедливого здійснення правосуддя важливо, щоб судові рішення, які стали остаточними після того, як вичерпано всі права на подання апеляцій або по закінченні відповідних строків, передбачених щодо цих проваджень, більше не ставилися під сумнів.

Суд ЄС виніс рішення, що запроваджує загальне правило, згідно з яким суди держав – членів ЄС не зобов'язані повторно відкривати та розглядати справу, щодо якої ними було винесене остаточне рішення, навіть у тому разі, коли воно суперечить праву ЄС.

Науково-практичне видання

РЕФЕРАТИВНИЙ ОГЛЯД ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА

Випуск 1

*За загальною редакцією В.О. Зайчука,
Керівника Апарату Верховної Ради України,
академіка АПН України*

Випуск підготували:

Копиленко О.Л. (керівник), Зайчук О.В., Ворошилова І.В., Мовчан Ю.В.,
Молчанова А.І., Пліско В.В., Санченко А.Є., Цюкало В.Ю.

Відповідальний за випуск

Білоусов Л.В.

Редактор

Кравчук М.Т.

Підписано до друку 03.04.2006.

Формат 60x90/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.

Ум. друк. арк. 4,19. Обл.-вид. арк. 2,92.

Оригінал-макет підготовлено в
Інституті законодавства Верховної Ради України
04053, м. Київ, пров. Несторівський, 4.